குமரன்.

எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினும் அப்பொருள்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு —திருக்குறள்.

சதங்கை ௯ (9) } காரைக்குடி
பிரமோதூத-௵ ஆவணி-மீ { மணி ௨ (2)

1930 ஆகஸ்டு

விடுதலை.

கும்மியடி தமிழ் நாடுமுழுதுங்
குலுங்கிடக் கைகொட்டிக் கும்மியடி
நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின
நன்மை கண்டோ மென்று கும்மியடி

ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
வீட்டுக் குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப்போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்.

மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவினில்
மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே
வீட்டினில் எம்மிடம் காட்ட வந்தா ரதை
வெட்டி விட்டோ மென்று கும்மியடி

கற்புநிலை யென்று சொல்ல வந்தார் இரு
கட்சிக்கு மஃது பொதுவில் வைப்போம்
வற்புறுத்திப் பெண்ணைக் கட்டிக்கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம்

பட்டங்க ளாள்வதும் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினில் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினில் ஆணுக்கிங்கே பெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி

காத லொருவனைக் கைப்பிடித்தே அவன்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து
மாதர் அறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச்செய்து வாழ்வமடி.

பாரத நாட்டின் பாதி உடலான பெண்ணுலகம் மிருக உலக மாக்கப்பட்டிருக்கிறது. அப்படி ஆக்கப்பட்டுவிட்டது. முன்னாளிலிருந்த குருடர்கள் பெண்களை உயரவிட்டால் தங்கள் குட்டு வெளியாகுமென்று பயந்தனர். அவர்கள் தங்கட்கு மேலேறி விட்டால் சாயம் வெளுத்துப் போகுமென்று கருதியே பெண்மக்களை அடைத்துப்பூட்டி அடிமைப்படுத்தி விட்டனர். அந்த அடிமைத்தனத்தின் ஆணிவேரில் வெந்நீர் விடப்பட்டு வருகிறது. வீறுகொண்டோடிவரும் புது வெள்ளத்தைப் பாழடைந்த பழய அணைகள் தடுக்க முடியா. ஏட்டைத் தொடக்கூடாதென்ற கட்டுப்பாடு ஒழிந்தது; வீட்டை விட்டு வெளியே வந்தால் கற்புக்கெடுமென்ற குருட்டெண்ணம் தகர்ந்துவிட்டது. "பட்டம் ஆள்வோம்: சட்டம் செய்வோம்; ஆணுக்குப் பெண் இளைப்பில்லை; தெரியுமா?" என்று பாரதிப்பெண் கேட்கிருள். "பண்டைக்கால தருமத்தைக் காப்பாற்ற நாங்கள் இருக்கவில்லை, அதற்கு மேலாகச் செய்வோம்" என்று பாரதியார் கூறுவது கவனிக்கத்தக்கது.

துவேஷிப்பது யார்?

சுயமரியாதை இயக்கத்தினரை பிராமணத்துவேஷிகள் என்று பல பார்ப்பனர் பிரசாரம் செய்து வருகின்றனர். பிராமணத்துவேஷம் என்ருல் பூலோகமே கவிழ்ந்து விடுமென்ற உணர்ச்சி மற்றவருக்கு வரும்படி பாசாங்கு செய்யப்படுகிறது. சுயமரியாதைக் கட்சிக்காரர் கூறுவதன் அடிப்படையான நோக்கம் ஒருவனை யொருவன் கட்டாயப்படுத்தி அடிமையாக்கக் கூடாதென்பதாகும். தாழ்த்தி வீழ்த்திக் கொடுமை செய்தவர்களுள் பார்ப்பனரைவிடத் தீமை புரிந்தவர் இத்தேசத்தில் வேறுயாருமில்லையென்று திட்டமாகக் கூறலாம். தங்கள் ஜாதியாரின் நன்மையொன்றினை மட்டும் குறிக்கொண்டு நாட்டுமக்கள் அத்தனை பே

ரையும் தாழ்ந்தவர் என்று கருதி மேலேற வொட்டாது தளை யிட்டுவிட்டனர். பார்ப்பனர் இந்நாட்டு மக்களுக்குள் ஜாதிப்பிரி வினையைக் கற்பித்து ஒருவருக்கொருவர் ஏற்றமென்றும் தாழ்வென்றுங் கருதும்படியான நிலைமையை ஏற்படுத்திவிட்டனர். பார்ப்பான், க்ஷத்ரியன், வைசியன், சூத்திரன், தீண்டாதவன் என்றின்னோரன்ன பலவித ஜாதிபேதங்களை உண்டாக்கி அதிலிருந்து இன்றிருக்கும் நாலாயிரஞ் சாதிகளைத் தோற்றுவித்திருக்கின்றனர். பார்ப்பனரல்லாத அத்தனைபேரும் தங்கட்குள் ஒருவருக்கு ஒருவர் உயர்ந்தவர் தாழ்ந்தவர் என்று சண்டையிட்டுக்கொள்ளும்படியும் ஆனால் எல்லாரும் ஒரே அபிப்பிராயமாக 'பார்ப்பனர் உயர்ந்தவர்' என்று சொல்லும்படியும் ஏற்பாடு செய்து கொண்டிருக்கின்றனர். நான்கு ஜாதி வகுத்தகாலத்தில் பலமுள்ளவர்களை க்ஷத்திரியரென்றும் பணக்காரரை வைசியரென்றும் உயர்வு கொடுத்துத் தம் வசப்படுத்திச் சேர்த்துக்கொண்டு மற்ற தொழிலாளர்களையும் உழைப்பாளிகளையும் அடித்து அமிழ்த்தித் தாழ்த்தி விட்டதோடு இப்பொழுது தங்களைத்தவிர பாக்கியுள்ள அத்தனை பேரும் சூத்திரரென்று கூசாது கூறுவதுடன் அப்படியே சாத்திரமெழுதி முத்திரையிட்டும் வைத்திருக்கின்றனர். ஒரே தேசத்தில் ஒரே மாதிரியாகப்பிறந்துவரும் மக்களினுள் பேதமுண்டுபண்ணி உயிர்வாழ்ந்து வருகின்றனர். சூத்திரன், வேசிமகன், அடிமை, தீண்டப்படாதான் என்று சொல்லியும் எழுதியும், அவைகள் கடவுள் வாக்கென்று கதை கட்டியும் சூத்திரனும் தீண்டாதவனும் அடிமைத்தனத்திலிருந்து மீளக்கூடாதென்றும் மீண்டாலும் மீள நினைத்தாலும் மழை பெய்யாது வானம் இடிந்து விழுந்துவிடும் கடவுள் கோபம் வரும் என்றெல்லாம் ஏடுகளில் எழுதிப்படித்துப் பயமுறுத்தியும் மற்றமக்களை அடக்கி யொடுக்கிப்போட வழிகண்டிருக்கின்றனர். நூற்றுக்கு சுமார் 10 பேர் படித்திருக்கிற இந்தியாவில் பார்ப்பனர் முழுமையும் படித்துக்கொண்டனர். சூத்திரர் முதலியோர் படிக்கக்கூடாதென்று சட்டமிட்டுக் கடுமையாகத்தடுத்திருக்கின்றனர். இந்தியர்கட்குப்படிப்பில்லை; நூற்றுக்குப் பத்துப்பேர்தான் படித்திருக்கின்றனரென்று உலகெங்கும் பேச்சு. ஆனால் உண்மையைப் பார்க்கும்போது ஜெர்மனி, இங்கிலாந்து,

பிரான்சு, ஜப்பான் முதலிய தேசத்தினரைப் போலவே பார்ப்பனர் நூற்றுக்கு நூறுபேரும் படித்திருக்கின்றனர். பார்ப்பனரல்லாதாரில்தான் 100-க்கு 10 பேர் படித்திருக்கிறகணக்கு இருக்கிறது. ஏழைதேசத்தில் பிறந்த மக்களுள் பார்ப்பனர்மட்டும் முழுமையும் படித்துக்கொண்டு மற்றவர் சூத்திரர் அவருக்குப் படிப்பு வராது படித்தால் உலகமே முழுகிவிடும் கடவுள் கோபிப்பார் என்று கூறித் துவேஷித்திருப்பது யார்?

தீண்டாதவரென்று மனிதக்குலத்தில் ஏழுகோடிக்கதிகமான மக்களை ஒதுக்கி வைத்து அவர்கள் "நல்லஉடை உடுக்கக்கூடாது; தங்கநகையணியக்கூடாது; மேலே வேட்டி சட்டை போடக்கூடாது; செருப்பு அணியக்கூடாது; குடைபிடிக்கக்கூடாது; சாமி சாமியென்று மற்றவரைக் கும்பிட்டுக்கொண்டே திரியவேண்டும்; பார்ப்பான் குடியிருக்கிறவீதியில் அவர்கள் நடக்கக்கூடாது; அவர்களுடைய பச்சைக்குழந்தைகள் சாகக்கிடந்தாலும் வைத்தியன் கைபிடித்துப் பார்க்கமாட்டான்; உயர்ந்த விஷயங்களைப்பற்றிப்படிக்குமிடங்கட்கு அவர்கள் வரக்கூடாது; இந்து மதத்திலுள்ள அவர்கள் அவர்களுடைய கோயில்கட்குள் நுழையக்கூடாது; சிலவிடங்களில் இவர்களின் முகத்தைப்பார்த்தால் தீட்டு பேசினல் தீட்டென்று கருதப்படுகிறது. இப்படிக் கொடுமையாக துவேஷிக்கப்படவில்லையா? இந்தக் குலத்தாரிடம் பார்ப்பனர் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாகக் காட்டிவரும் துவேஷம் கொஞ்சமா? இதைவிடமனிதன் துவேஷிக்கக்கூடிய வகை ஏதாவது இருக்கிறதா? இருக்கமுடியுமா? இந்தத்துவேஷம் வாய்ப்பேச்சில் மட்டுமல்ல. சாஸ்திரத்திலும் எழுதப்பட்டு அந்த சாஸ்திரம் கடவுள் வாக்கென்றும் சொல்லப்பட்டு இன்று அனுபவத்திலும் நடந்து வருகின்றது. இதே மாதிரி மற்ற ஜாதியாரிடத்தும் பார்ப்பனர் அளவிடமுடியாத துவேஷத்தைக்கொண்டிருக்கின்றனர். கோவில்களில் தாங்கள் நிற்குமிடத்துக்கு மற்றவர்கள் வரக்கூடாது; கடவுள் காரியத்துக்கும் வைதீக காரியத்துக்கும் தங்களைத்தவிர மற்றவர் தீண்டாதவரென்று பஹிரங்கமாகக் கூறி வருகின்றனர். மற்றவர் தடுமாறித் தங்கள் மேற்பட்டாலும் தலைமுழுகித் தீட்டைப் போக்கிக்கொள்ளவேண்டுமென்று கருதுகின்றனர், மற்றவர் தொட்ட பொருள் தீட்டாகி

விட்டதென்றும் பிறர் சாப்பிட்டு மிஞ்சிய பொருள் சேஷமாகிவிட்டதென்றும் கூறப்படுகிறது. எந்த இடத்திலும் தங்களைத்தவிர மற்றெல்லாரும் இழிந்தவர்களென்றும் உயர்வடையக்கூடாதவர்களென்றும் கூறி இன்றுவரை துவேஷித்து வருவதைச் சிறிதுசிந்திப்பாரும் உணர்வர். மற்றவர் கட்டிய கோயிலினுள்ளும் சத்திரங்கள் வேதபாடசாலைகளினுள்ளும் உரியவர்கள் போகக்கூடாதென்றும் போனால் தீட்டாகிவிடுமென்றும் கூறித் தடுத்திருப்பதொன்றே இவர்கள் மற்றவர்களை எவ்வளவுவரை துவேஷிக்கிறார்களென்பதை விளக்கப்போதியதாகும். உண்மை இவ்வாறிருக்க, பிரமணரைத்துவேஷிக்கிறார்கள் என்று கொஞ்சமும் அஞ்சாமல் கூற முன்வருவது பொறுக்கக்கூடியதன்று. சுயமரியாதை இயக்கக்காரர் பிராமணரை எங்கே தூஷிக்கிறார்கள்? "உன் உழைப்பைக்கொண்டு பிழை; உன் யோக்கியதைக்குத்தக்க கௌரவத்தை விரும்பு" என்று கூறுவது துவேஷமா? "உன்னைப்போன்ற மனிதர்களை உன்னைப்போல் வாழவிடு" என்பது துவேஷமா? "நீ உழைக்காமல் மற்றவன் ரத்தத்தைப்பிழிந்து சம்பாதிக்கும் பொருளைப் பொய்யும் புரட்டும் சொல்லிப் பிடுங்கி நீ சுகமாக உண்டு உடுத்து படித்து மேலேற இனிமேலும் விரும்பாதே! அதற்காகப் பொய்சாஸ்திரம் எழுதாதே! ஏமாற்றாதே!" என்று சொல்லுதல் துவேஷிப்பதா? பல்லாயிரம் வருஷங்களாகச் சம்பாதித்துப் பார்ப்பாரஜாதிக்குக்கொடுத்துவரும் ஜனங்களைப்பார்த்து "இதுவரை வீணுக்குழைத்தது போதும், இனி ஏமாறவேண்டாம்; உண்மையை உணருங்கள்; ஏமாற்றுவோருக்குக் கொடுக்கவேண்டாம், மனிதனுக்கு வேண்டிய காரியத்தைப் பாருங்கள்; பார்ப்பானும் உங்களைப்போல மனிதன்தான். அவர்களைப் போலவே உங்கட்கும் அறிவுண்டு; மேலேறிவரலாம்" என்று சொல்லுவது பார்ப்பன துவேஷமா? ஆதிமுதல் அந்தம் வரை துவேஷித்துவரும் பார்ப்பனர்களைக் கொஞ்சம் கீழே இறங்கச்செய்வதும் கீழே கிடப்பவரைச்சிறிது உயரச்செய்வதும் இடையிலிருப்பவருடன் எல்லோரும் சமமாக இருக்கச்செய்வதும் பிழையென்று கூறமுடியுமா? ஒருவனை உச்சியிலேற்றுவதும் ஒருவனைப் பாதாளத்தில் தள்ளுவதும் தருமமா? அப்படியிருப்பதுதான் பிராமண விசுவாசமென்றும் எல்லாரும் நன்று

க இருக்கவேண்டுமென்பது பிராமணத்துவேஷமென்றும் கூறுவதானல் அது ஒழுங்காகுமா? பார்ப்பனர் துவேஷித்துவருவனதைப் போல சுயமரியாதைக்காரர், பார்ப்பானைத்தொட்டால் தீட்டு பார்த்தால் தீட்டு என்ருவது, அவர்கள் கோவிலுக்குள் செல்லக்கூடாது என்ருவது, குளங்களில் இறங்கினல் தீட்டாய்விடுமென்ருவது, அவர்கள் தொட்டபொருள்கள் தீட்டுப்பட்டுவிட்டதென்ருவது சொல்லவில்லை. அவர்கள் பள்ளிக்கூடத்தில் நுழைந்து படிக்கக்கூடாதேதென்று சொல்லவில்லை. அப்படிச்சொல்லாதிருக்கும்போதே பிராமணத்துவேஷிகள் என்று சொல்ல முற்படுவதின் பொருளென்னை? மற்றவர்கள் இழந்திருக்கும் உரிமைகளைப் பார்ப்பனரும் இழக்கும்படி செய்தால்தான் அவர்கட்கு அதனலேற்படுங் கஷ்டம் விளங்கும்போ லிருக்கிறது. தாங்களே படிக்க வேண்டுமென்றும் உயர்ந்தவைகளை அனுபவிக்கவேண்டுமென்றும் விரும்புகின்றனர். அதோடுமட்டும் நில்லாது மற்றவர் படிக்கக்கூடாதென்றும் உயர்ந்தவைகளை அனுபவிக்கக்கூடாதென்றும் கருதிப் பெருமுயற்சி செய்து நூலெழுதிவைத்து அனுபவத்திலும் கொண்டுவந்துவிட்டனர். சுயமரியாதைக்காரர் உங்களைப்போல எல்லாருக்கும் இடங்கொடுங்களென்றும் மற்றவர்களைப் பார்த்து நீங்களும் அவைகளைப்பெறுங்கள் என்றும் கூறிவருகின்றனரேயன்றி பார்ப்பனருக்கு அவ்வுரிமைகளில்லாதபடி செய்யுங்களென்று கூற முன்வரவில்லை. இந்த நிலையில் துவேஷிக்கிருர்கள் பிராமணத்துவேஷிகள் என்று புலம்ப முன்வருதல் ஒழுங்கா என்பதைச்சிறிது உற்று நோக்குமாறு வேண்டுகிறேம்.

எல்லோரும் ஒன்றென்னும் காலம் வந்ததே
பொய்யும், ஏமாற்றுந் தொலைகின்ற காலம் வந்ததே
நல்லோர் பெரியரென்னுங் காலம் வந்ததே
கெட்ட, நயவஞ்சக் காரருக்கு நாசம் வந்ததே.

— பாரதியார்.

விதவைகளாவது தலைவிதியா?

திருச்சி, மிஸ். நீலாவதி எழுதுவது.

ஆணுக்கொரு நீதியும், பெண்ணுக்கொரு நீதியும் பேசுவதில் இந்தியா தலைசிறந்தது. இந்திய வைதீகர்கள் பெரும் பெரும் நிபுணர்கள். பிறவியிலேயே பெண்கள் தாழ்வாய்க் கருதப்பட்டு வரும்போது நீதியிலும் அவ்வாறுதானே அவர்களுக்கு ஓரவஞ்சமாய் முடியும். நிற்க, நம்மக்களுக்கு சாமிப்பைத்தியம், கோவிற் பைத்தியம், வெகுவாய்ப்பிடித்திருப்பதுபோல் 'தலைவிதி'ப் பைத்தியமும் ஒன்றுண்டு. எல்லாம் தலைவிதிப்படியே நடக்குமென்றும் தலையெழுத்துக்கு மாறாக நடப்பது யாதொன்றும் இல்லையென்றும், நமது மதியினால் நாம் என்ன செய்ய முயற்சித்தாலும் விதிப்படி நடப்பது நடந்தேதீருமென்றும், அதில் இம்மியளவும் குறையாதென்றும் கூறுகின்றார்கள். இந்தத் 'தலைவிதி' என்னும் ஒரு சொல் நம்மக்கள் வாழ்நாள் முழுவதையும் நாசப்படுத்தி விடுகின்றது. எடுத்ததற்கெல்லாம் பார்ப்பனர்கள் (வைதீகர்கள்) 'மதம்போச்'சென்னும் கூக்குரலை மறவாமற்போடுவது போலவே, யாவற்றிற்கும் நம்மக்கள் 'தலைவிதி' என்னும் கூப்பாட்டைத் தவறாது போடுகின்றனர். இத்தலைவிதியே என்றும் நம்மை அடிமைகளாக இருக்கச்செய்து விட்டதென்பதில் எட்டுணையும் ஐயமில்லை. சுயமரியாதைக் காரர்களாகிய நாம் மற்றப் பைத்தியங்களை ஓட்டுதற்குமுன் இத்'தலைவிதி' பைத்தியத்தைக் கண்டிப்பாய் முதலில் ஓட்டவேண்டும். நிற்க, நமது நாட்டில் பெண்கள் தம் கணவன் மார்களை இழந்தால் உடனே விதவைப்பட்டம் சூட்டி மூலையில் உட்கார வைக்கப்படுகின்றது. நல்ல உணவில்லை. நல்ல ஆடை இல்லை. நல்ல காற்றுஇல்லை. சந்தோஷமனவெழுச்சிக்குஇடமில்லை. என்றும் துக்கம், எப்போதும் ஏக்கம், வாழ்நாழ்முழுவதும் நரகம், மகிழ்ச்சி விழாக்களில் மறைவிடத்தில்தான் கிடக்கவேண்டும், எதிரில் வந்தால் அபசகுனம் அந்தோ? விதவைத்தன்மையால் பெண்கள் படும் துயரம் இவ்வளவ்வளவென்று விவரிக்க வியலா. கணவனை யிழந்த பெண்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கும் கட்டுப்பாடுகளோ கொடிது! கொடிது!! அம்மம்ம! நஞ்சினும் கொடிது!!! இவ்வளவும் ஆண்களுக்கு உண்டோ

வென்றால் அது இல்லையென்பது எல்லோரும் அறிந்ததே? புருடனை இழந்த பெண்களுக்குக் கொடிய நிபந்தனைகள் கோடிக்கணக்கிலிருக்கும்போது, மனைவியையிழந்த ஆடவர்களுக்கு அவைகளில் கொஞ்சங்கூட இல்லாமல் போனதன் காரணம் யாதென்பதுதான் விளங்கவில்லை. ஆனாலும் பெண்பாலை இவ்வாறு அடிமைப்படுத்துதல் அடாது! அடாது!! இந்தியா தன்பெண்சமூகத்தை அடிமைப்படுத்தித்தான் என்னகண்டது? இந்திய சகோதரர்கள் தங்கள் சகோதரி சமூகத்தை அடிமைகொண்டு அடக்கியாண்டுதான் என்ன நன்மை கண்டார்கள்? ஒன்றுமில்லை. பெண்களைத்தாழ்த்தி பாதாளத்தில் தள்ளிவிட்டு ஆண்கள் முன்னேறப்பார்த்தால் அது முடியும் காரியமா? அதிலும் இந்த இருபதாம் நூற்றாண்டிலா? எங்களிடமா இனி அந்த செபம் பலிக்கப்போகின்றது? அது இல்லை. நிற்க, பெண்கள் தம் கணவனை யிழந்து விதவைகளானால் அது அவர்கள் 'தலைவிதி' என்கின்றார்கள். நாங்களென் செய்வோம்? எவ்வளவோ பொருத்தமாய்த்தானிருந்தது. வழக்கப்படி எல்லாம் செய்தோம். என்னமோ அவள் தலைவிதி அவ்வாறிருந்தது குறைக்கழுத்துப்பாவி! தாலிப்பாக்கியம் இல்லை; தட்டிவிட்டது என்று பெண்ணையே நிந்திக்கும் உலகமாயிருக்கின்றது. பெண்கள் விதவைகளாவது தலைவிதியினாலென்பதை என்னால் ஒப்புக்கொள்ள முடியவில்லை. 'விதவை'களாவது தலைவிதியா? என்பதும் ஈண்டு ஆராயற்பாலது. விதியைப்பொறுத்தமட்டில் பெண்களுக்கு உண்டென்றும்ஆண்களுக்கு அது இல்லையென்றும் கொள்ளுவதற்கில்லை. ஏனென்றால் மற்ற எல்லா விடயத்திலும் ஆணுக்கொன்று பெண்ணுக்கொன்று சொன்னாலும், இவ்விடயத்தில் அவ்வாறு ஒரு பாலுக்கொரு பேச்சுப்பேசியதை இதுவரை யான் கேட்டதேயில்லை. 'தலைவிதி' என்பது இருபாலாருக்கும் உள்ளதென்றுதான் சொல்லக்கேட்டிருக்கின்றேன். அங்ஙனமே ஒருபெண் விதவை ஆகிவிட்டாளென்று வைத்துக்கொள்வோம். அப்பெண்ணின் சாதிக்கட்டுப்பாடு அவள் மறுமணம் புரிவதைத்தடுத்தாலும், அவள் சமயக்கட்டுப்பாடு தன் புனர் விவாகத்தை மறுத்தாலும், சாத்திரக்கட்டுப்பாடு அப்பெண்ணின் இரண்டாம் திருமணத்தைப் புறக்கணித்தாலும் எல்லாவற்றையும் மீறி அப்பெண் தன் மறுமணத்தை

முடித்துக்கொள்ளும் பட்சத்தில் அவளுக்குப் போட்ட 'தலைவிதி' என்பது எங்கே என்றுதான் கேட்கின்றேன். கேட்டுவந்தவரம் நீட்டப்பட்டதும், குறைக்கழுத்தாயிருந்தது நிறைக்கழுத்தானதும், பாக்கியமிழந்தவள் பெரும்பாக்கியம் அடைந்ததும் எதனால்? விதியின் பயனா? வினையின் விளைவா? மதியின் திறனா? என்று மீண்டும் கேட்கின்றேன். 'அன்றெழுதியவன் அழித்தெழுதப்போவதில்லை' என்பது பட்டுக்கோட்டை திரு. மரகதவல்லியார், கோபி. திரு. தாயம்மாள், குடந்தை திரு. சிவகாமியார் ஆகிய வீரப்பெண்மணிகள் விடயத்தில் எவ்வாறு பொருந்தும்? மேற்குறிப்பிட்ட பெண்மணிகளுக்கு 'பிரமன்' தலையெழுத்து எழுதும்போது இரண்டு விதமாய் எழுதினனா? அல்லது சுயமரியாதை இயக்கத்தின் தீவிரசமத்துவப்பிரசாரத்தைக்கண்டு நடுங்கி அப்பெண்மணிகள் மனமாறுதலை உணர்ந்து முதல் எழுதியதை அழித்துவிட்டு நடுவில் வேறு எழுதினனா? (ஓர் வேண்டுகோள், பிரமாவின் முகத்திலிருந்து வந்தோராகிய உயர்ந்த வகுப்பார் தம் தந்தையாரிடம் சென்று இதைக்கேட்டுத்தெரிந்து அல்லது தந்தையாரிடம் செல்லாமல் தங்கள் சக்தியினால் என் சந்தேகத்தை நிவர்த்தி செய்வார்களானால் அவர்களுக் கென்மனப்பூர்வமான வந்தனத்தைச் செலுத்துவதோடு என்றும் மறவா நன்றி யறிதலுள்ளவளாகவும் இருப்பேன்.) என்பது விளங்கவில்லை. ஒரு தடவையே விதித்த விதியானது இடையில் உருக்குலைந்து மக்கள் மதியால் மாற்றப்படுமானால் அப்போது சாமானிய மக்கள் திறனாய் உபயோகிக்கும்மதி பெரிதா? சர்வ வல்லமையுள்ள கடவுள் விதிக்கும் விதிபெரிதா? என்பதை யோசித்து ஒரு முடிவுக்கு வரும் பொறுப்பை யான் ஏற்றுக்கொள்ளாமல் வாசகர்களிடமே விட்டுவிடுகின்றேன். பெண்கள் விதவைகளாவது தலைவிதியா? என்பதைப்பற்றி இதுகாறும் கூறிவந்தேன். ஆனால், விதவைகளாவதற்குத் தலைவிதிதான் காரணமென்பதைத் தக்க சான்றுகளுடன் எடுத்துக்காட்டி வலியுறுத்த என்னால் முடியவில்லை. என்னால் மட்டுமல்ல; எவராலும் முடியாதென்றுதான் நினைக்கின்றேன். ஒரு சமயம் ஆத்திகர்களால் முடியுமோ? முடியாதோ? அது எனக்குத்தெரியாது. அடடா! என்ன சொன்னேன்? கடவுளைப்பற்றிக்கவலை வேண்டாமென்பவர்களுக்கு முடியாது. கடவுளைப்பற்றி அல்லும் பகலும்

கவலை கொண்டிருக்கும் ஆத்திகருக்குமா முடியாது? முடியும். இது இத்துடன் இருக்கட்டும். இனி ஆண்களுக்கு விதவைப்பட்டம் இல்லாதது ஏன்? என்பதைப்பற்றிச் சிறிது பேசுவோம். விதி வசமென்பது ஆண், பெண் இருபாலாருக்கும் உள்ளதென்பதை மேலே எடுத்துக்காட்டி யிருக்கின்றேன். அங்ஙனமிருக்க விதவைப்பட்டம் பெண்களுக்குமட்டும் உண்டாகவேண்டிய காரணமென்ன? தலைவிதியில் ஒருவருக்கு உண்டு, மற்றவருக்கு இல்லையென்று இல்லாமல் இருவருக்கும் சமத்துவமிருக்க அவ்விதியினுல் உண்டாகும் விதவைப்பட்டம், ஆண், பெண், இருவருக்கும் இருக்கவேண்டியதுதானே நியாயம். எவ்வளவு சிறு பிராயமாயிருந்தாலும் அறியாச்சிறுவயதாயிருந்தாலும் கணவன் இறந்ததும் விதவைப்பட்டம் சூட்டி வேற்றுமைச்சட்டத்தின் கீழ், வேதனைக்களாக்கி உயிர் மாளுமளவும் அப்பெண்ணைக் கொடிய நரகில் கொண்டு வீழ்த்துவதுதான் வைதீகர் வகுத்த சட்டம். அதுதான் இந்துமததர்மம். அதுதான் பெண்களுக்கேற்பட்ட சாத்திரக்கட்டுப்பாடு. எவ்வளவு வயது சென்றவராயிருந்தாலும், பல்லெல்லாம் உதிர்ந்து பரலோகம் போகும் வழியை எட்டிப்பார்ப்பவராயிருந்தாலும், வெள்ளிக்கம்பிக்கும் தலைமயிருக்கும் வித்தியாசமில்லாத பருவமுடையவராயிருந்தாலும் பத்துப்பிள்ளைகள் பெற்றுச் சலித்தவராயிருந்தாலும், மனைவியிறந்ததும் மறுமணம் முடித்தாகவேண்டும். இவ்வுலக இன்பங்கள் யாவையும் தடையின்றி அனுபவிக்கலாம். விதவைப்பட்டம் கிடையாது; வேதனையென்பது கிடையாது; வேற்றுமைச்சட்டம் கிடையாது; இதை சுயநல ஆடவர்கள் தொகுத்த திட்டம் என்பது (80) வயது சென்ற, மீசை நரைத்துக் கூனிப்போன கிழம் எட்டு வயதுள்ள இளம் பெண்ணை இன்பக்கல்யாணம் செய்துகொள்ள இடங்கொடுக்கும் இந்து சாத்திரச்சட்டங்கள் பெண்கள் விடயத்தில், ஏழு எட்டு வயதில் கணவனையிழந்தாலும் ஆயுள் உள்ளளவும் மறுமணம் புரியாமல் அங்ஙனமே இருக்கவேண்டுமென்று அதற்கு நேர்விரோதமாய்ப் பேசுவது நேர்மையாகுமா? ஆ! ஆ!! இந்துமதத்தின் நீதியேநீதி!!! பெண்கள் மேல் இந்துமதத்திற்கு இருக்கும் பேரன்பு போல் வேறெவர்க்கும் இராது. இந்துமதம் பெண்களுக்குச் செய்த பல உதவிகளில் இவ்வுதவி ஒன்றே போற்றத்தக்கது.

பெண்கள் தம் துணைவரை இழந்து துன்பப்படுவதோடல்லாமல் அறியாமக்கள் பழிச்சொல்லுக்கும் ஆளாகின்றனர். அவள் 'தலைவிதி' அவள் கொடுத்து வைத்தது அவ்வளவுதான் குறைக் கழுத்துக்காரி என்று பெண்ணைத்தான் நிந்திக்கிறார்களேயொழிய ஆணை அணுவும் நிந்திப்பதேயில்லை. இவ்வாறு பெண்ணை நிந்திப்பது பெரிதும் கண்டிக்கத்தக்கதாகும். பெண்ணைக் குறைக்கழுத்துக்காரி என்று நிந்திப்பதைத் தவிர்த்து ஆணைக்குறைக்கைக்காரன், பாவி, தொட்டுத்தாலி கட்டியவன் நெடுநாள் வைத்து வாழவில்லை, என்று ஏன் நிந்தனை செய்தல்கூடாது? உண்மையில் ஆணன்றோ நிந்தனைக்குரியவனாகின்றான். 'ஊருக்கிளைத்தவன் பிள்ளையார் கோவில் ஆண்டி' என்பதுபோல், சட்டம், சாத்திரம், பெண்கள்பக்கம் பேசும் சகாப்தம் இல்லையென்று கருதியா இவ்வாறு பெண்ணை நிந்தனை செய்கிறீர்கள்? ஓ! சுயநல ஆண்மக்களே! பொல்லாது; பெண்பாவம் பொல்லாதது; மண்ணிலிருந்து பெண்ணுக்குப் பிழை போசாதீர்கள். பெண்கள் விதவைகளாவது 'தலைவிதி' யல்ல. தலைவிதியென்றால் நீங்களும் விதவைகளாயிருக்கவேண்டும். உங்களுக்கும் 'விதவைப்பட்டம்' இருக்க வேண்டும். மனைவி யிறந்தபின் வேறுமணம் புரிந்துகொள்ளாமல் நீங்கள் முக்காடிட்டு மூலையில் குந்தியிருக்கவேண்டும். மெத்தைகளும், திண்டுகளும் இல்லாமல் கட்டாந்தரையில் படுத்துறங்கவேண்டும். சுபகாரியங்களின் போது வெளியில் தலைகாட்டாமல், இருட்டுக்கிடங்கு இருக்குமிடந்தேடி அதில் கிடக்கவேண்டும். ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்கும் 'தலைவிதி' யென்பது இருக்க, விதவைத்தன்மையில் மட்டும் வேற்றுமைகாட்டுவது வெறுக்கத்தக்கதும் வேண்டப்படாததுமாகும்.

உற்றாரும் நீருஞ்சேர்ந்து உண்டுவந்தா டிக்களிக்கச்
சிற்றாடை சுற்றத் தெரியாச் சிறுமியர்க்குப்
பொற்றாலி பூண்பிக்கும் புன்றொழிலால் அன்னவர்நூல்
அற்றாலஃ தும்பிழையோ அன்றேல் விதிப்பயனோ?

பலிச்சவரையில் பிராமணன்.

ஓர் ஹாஸ்யக் கதை.

ராம. சுப்பிரமணியம் எழுதுவது.

வரணும்! வரணும்! எப்ப வந்தியள். ஊரிலிருந்துதானே வரியள். அம்மாஞ்சி, பாட்டி, எல்லோரும் சௌக்கியந்தானே. என்று தடபுடல் தாண்டவராயாச்சாரியார் ரயிலிலிருந்து இறங்கி வந்த ராகவாச்சாரியாரை விசாரித்துக்கொண்டிருக்கையில் தந்திப் பியூன் ஒருவன் தந்தி ஒன்றை நமது தாண்டவராயாச்சாரியார் கையில் கொடுத்தான். அதில் கீழ்வருமாறு எழுதப்பட்டிருந்தது.

ரங்கூன்.

தங்கள் குமாரன் வெங்கிடேஸ்வரன் நேற்று நடந்த பூமி அதிர்ச்சி காரணமாக விழுந்துவிட்ட கட்டிடத்திற்குள் அகப்பட்டு அதிக காயமாகி அபாயநிலையிலிருக்கிறான்.

ராமானுஜாச்சாரி.

மேற்படி தந்தியைக் கண்டதும் தடபுடல் தாண்டவராயாச்சாரியார் உடனே தமது மனைவி பிச்சம்மாளை அழைத்தார்.

பிச்சு அம்மாள்:— ஏன் கூப்பிட்டியள். வெறனே கூப்பிடுற தானே ஒங்க வேலை. வெடிஞ்சா ஏந்திரிச்சா ஊர்க்கதைதானே பேசிரியள். ஒரு சம்பாத்தியமுண்டா? கப்பலேறி ரங்கூன் போய் வெங்கடேஸ்வரன் ஏதாவது மாதாமாதம் அனுப்பாவிட்டால் நம்ம பாடு திண்டாட்டந்தானே? நேத்தி சனிக்கிழமை சாத்தப்ப செட்டியார் விட்டிலே சபிண்டி நடந்துது. அதுக்குப்போய் அம்பிட்டதை வாங்கி வரச்சொன்னேன். அதுக்கு யாரோ சுயமரியாதைக்காரனும் அவன் "பார்ப்பானில்லாதவன் வீட்டுப்பணத்தை பாப்பான் ஏமாத்தி வாங்குவது பிச்சைக்காரத்தனம், சோம்பேரித்தனம், வேலை செய்து பிழைக்கிறதுக்கென்ன? கொள்ளையடிக்கலாமா? இன்னு சொன்னான், எனக்கு வெக்கமாயிருந்துச்சு, எனக்கு சுயமரியாதை இல்லையா" இன்னு சொன்னியள். வாஸ்துவம், உத்தியோகத்துக்குப் போவணுமின்னு பிய்யப் பிய்யல் படிச்சியளா? எவனோ வேதபாடசாலை போட்டாண்ணு அங்கேபோய் மழைகாலத்துத் தவளைமாதிரி கத்தினீயள், கொஞ்சநாள் மின்னே கோவில்

குளமெல்லாம் வரட்டுத்தவளேமாதிரி கத்துனியள், என்ன கழுதை யாய்க் கத்தினலும் ஒன்றும் மிஞ்சினபாடில்லே. நம்மள்ட்டே என்ன இருக்கு? ஆத்துக்கு சோத்துக்கில்லே, ஐயாவுக்கோ வஸ்திரமில்லே நேக்குப்புடவையில்லே. இப்படியிருக்கச்சே சுயமரியாதைக்கா ரன் தொறத்ரான். இவ்வளவுகாலமா எல்லாரையும் ஏமாத்தியதற் குப் பலனே என்னமோ தெரியல்லே. அந்த திருப்பதி மலேயான் தான் அறியணும்.

(இப்படிப்பேசிக்கொண்டிருக்கையில் ரயிலிலிருந்து இறங்கி வந்த ராகவாச்சாரியார் விடை பெற்றுக்கொண்டு காப்பிஹோட்ட லே நோக்கிச் சென்றுர்)

தாண்டவராயாச்சாரி:-அடி வெறணே, கத்தாதே. நம்ப வெங் கடேசன் அபாய நிலேயிலிருக்காண்ணு ராமானுஜன் தந்தி கொடுத் திருக்கான். ரங்கூன்லே பூகம்பமாம். கட்டிடமெல்லாம் விழுந் துட்டுதாம். கட்டடத்தில்லே ஆப்பிட்டு அதிக காயமாகியிருக் கிருண்ணு தந்தி சொல்லியிருக்கான்.

பிச்சு அம்மாள்;— (திடுக்கிட்டு) நம்ப வெங்கடேசனு? அம் மாடி! ஐயோ! நான் அப்போதே ரங்கூனுக்குச்செல்லவேண்டா மென்றேன். கேள்க்க மாட்டேண்ணியள்.

தாண்டவராயாச்சாரி:- நான் என்ன செய்வேன். அடுத்தாத் து ஜோசியம் ஆத்மநாதய்யர்தான் ஒங்கபிள்ளே இன்னும் ஒரு வரு ஷத்துக்கு ஒங்கோடே இருக்கப்படாதிண்ணர். சரி இண்ணுபட்டு போறதுக்கு நாள் நக்ஷத்திரம் பாத்துச்சொன்னர். சகுனமெல் லாம் நன்னு ஆனுச்சு, திருப்பதி வெங்கிடாஜலபதியைக்கூட சே விச்சுண்டுதானே போனன்! (தாண்டவராயாச்சாரியும் பிச்சு அம் மாளும் அழுகிருர்கள்)

சிறிது நேரத்திற்கெல்லாம் அழுகைச்சப்தம் கேட்டு, எதிராத் து இஞ்சி கிருஷ்ணய்யர், சுயமரியாதைச் சுப்பையர், ஜப்பான் சங்கரய்யர், பொடிமட்டைராயர், தாணு அம்மாள் முதலியோர் நமது தாண்டவராயாச்சாரி ஆத்தில் கூடிவிட்டனர்.

பொடிமட்டை ராயர்:— ஏன் அழறியள்?

இஞ்சி கிருஷ்ணய்யர்:— ஏண்டா தாண்டு! என் கொளங்தே மாதிரி அழறே, என்ன நடந்துச்சு.

ஜப்பான் சங்கரய்யர்:— வெடிக்காலே இந்த வழியே போகச்சே வெறனே எப்போதும் போலத்தானே இருந்தா.

தாணு அம்மாள்:— ஏண்டி! பிச்சே! என்னடி நடந்தது சொல்லேன்.

சுயமரியாதைச் சுப்பையர்:— ஓய்! ராயர்வாள்! அதோ தந்தி கெடக்கு எடுங்காணும். கொஞ்சமேனும் லௌகிகம் தெரியாதவாளோட்டே இருக்கிறது ரொம்ப சிரமஸாத்தியம்.

ஃ ஃ ஃ

பொடிமட்டை ராயர் தந்தியை எடுத்துக்கொடுத்ததும் படித்துப்பார்த்து அனைவரும் விஷயத்தைத் தெரிந்து கொண்டார்கள்.

ஃ ஃ ஃ

இஞ்சி கிருஷ்ணய்யர்:— தெரியாமலா பெரியவாளெல்லாம் கப்பலேறப்படாதிண்ணு, இந்தக்காலத்து கத்துக்குட்டிகள் பெகு சங்கதி தெரிந்தவா மாதிரியிருக்கா. பொறத்தியான்தேசம் போனு, பூகம்பம் ஏன் நடக்காது? காலங்கெட்டுப் போச்சோண்ணு, பெரியவா மிந்தியே சொல்லியிருக்கா.

பொடிமட்டை ராயர்:— (பொடியை இழுத்துக்கொண்டே) ஏங்காணும் கிருஷ்ணய்யர்வாள், பூகம்ப மின்னு பூமி ஆடுறதானே. அது எத்தினியோ வர்ஷத்துக் கொருக்கா ஆதிசேஷன் இந்தத் தோளிலே இருந்து அந்தத்தோளுக்கு மாத்தச்சே ஆடுறதாமே.

இஞ்சி கிருஷ்ணய்யர்:— ஆமாம் ஆதிசேஷன் இருக்கானேண்ணு, அவன் தோள் மாத்திரப்போ ஆடுறது.

சுயமரியாதைச் சுப்பையர்:— ஏங்காணும். கிருஷ்ணய்யர்வாள் ஆதிசேஷனுக்கு ஆயிரந்தலை யிருக்கிறதாமே, அவனுக்கு ரெண்டு தோளா? ரெண்டாயிரம் தோளா?

இஞ்சி கிருஷ்ணய்யர்:— முட்டாள்! எங்காவது ரெண்டாயிரந்தோள் இருக்கிறதென்று சொன்னு ஒப்புத்துக்குவாளா? சாஸ்திரம் இடங்கொடுக்க வேண்டாமா?

சுயமரியாதைச் சுப்பையர்:— ஒரு பாம்புக்குட்டிக்கு ஆயிரந்தலை இருக்கிறதென்பதை நம்புகிற முட்டாள் ரெண்டாயிரம் தோளிருக்கிறதென்றால் ஏன் ஒப்புத்துக்கமாட்டான்? அது கிடக்கட்

டும் ஆதிசேஷன் மகாவிஷ்ணுவுக்குப் படுக்கையாயிருக்காண்ணு சாஸ்திரத்துலே சொல்ரான். நீர் பூமியை தாங்குரான்னு சொல் றீர் இதிலே சாஸ்திரம் பித்தலாட்டமா? நீர் பித்தலாட்டமா? அல்லது ரெண்டுமே பித்தலாட்டமா? போராதுக்கு கொஞ்சகாலம் ஸ்ரீராமபிரான் தம்பி லெக்ஷமணனுக இருந்து வந்தாண்ணு வே றே எழுதி வைச்சுருக்கான். இந்த சமயத்திலெல்லாம் பூமியை யாருதோளுலே சுமத்திட்டு வந்தாள்? பூமியைத்தான் ஆதிசேஷ ன் தாங்குகிறுன் ஆதிசேஷனே யார் தாங்குகிறுர்கள்? அவன் எதன் மேலே இருந்துகொண்டு தாங்குகிறுன்?

ஜப்பான் சங்கரய்யர்:— சுப்பையர்வாள்! போரார் விடும் பா வம்! கிருஷ்ணய்யர் என்னத்தைக்கண்டார்; உலகமென்றுல் நாம இருக்கிற இடந்தானுக்கு மென்றிருப்பவர்; அவர் பஜனைமடத்துக் குப் போவார்; பஜனை முடிந்ததும் புளியோதரையும் ததியோன் னமும் கிருஷ்ணய்யர் மானேஜ்மெண்டில்தான் நடக்கும், விஷயந் தெரியாதவாளோடே தொண்டைத்தண்ணியை ஏன்விடுறியள்; ஜப் பானிலே பூகம்பம் நடந்த சங்கதி எனக்கல்லவா தெரியும். ஆட் டின ஆட்டுலே ஆதிசேஷன் தோளாயிருந்தால் அப்போவே பிர ஸ்லே வச்சமாதிரி ஆகியிருக்கும். என்னமோ பழங்காலத்து பெ ருச்சாளி நமது கிருஷ்ணய்யர், கெடக்கு விடும்.

பொடிமட்டை ராயர்:— (தமது பொடிமட்டையை திறந்து பார்க்க பொடியில்லாமையால் பரிசாரகன் சாமாவை அழைத்து கடைக்குச்சென்று பொடி வாங்கிவரச்சொல்லிவிட்டு) என்ன சங்க ரய்யர்வாள் இப்படி பேசிக்கொண்டிருந்தா நன்ணுருக்கா, துக்கப் படுகிறவாளே சாந்தப்படுத்திட்டண்ணு பொறத்தியாளைப் பத் திப்பேசணும்.

தாணு அம்மாள்:- நண்ணுருக்கு பொம்மனுட்டிகள்தாஞ் சள சளண்ணு பேசுவா. புருஷாளும் இப்படிப்பேசராளே. விடுங் கோ. வந்த காரியத்தைப்பாருங்கோ. ஏண்டி பிச்சே வருத்தப் படாதே வெங்கடேசன் காயப்பட்டிருந்தா சீக்கிரம் சொஸ்தமாய் போறது இதுக்கென்ன! ஏன் வெங்கடேசனை ரங்கூனுக்கு அனுப் பிச்சே.

பிச்சு அம்மாள்:— அடுத்தாத்து ஜோசியம் மாமாதான் வெங் கடேசனை ஒரு வருஷம் வரை ஆத்துக்காரரோடே இருக்கபிடா

நிண்ணூர். அதுக்கோஸ்ரம் நல்ல நாள்ப்பார்த்துத்தான் பறப்பட்டான். சகுனம் நன்னு ஆனுச்சு.

தாணு அம்மாள்:— (ஒரு சிறுவனிடம்) அடுத்தாத்திலே ஆத்ம நாதனிருப்பான், நான் கூப்பிட்டனுப்பிச்சேனு சொல்லு.

(ஆத்மநாதய்யர் வருகிறார்.)

தாணு அம்மாள்:— ஏண்டா ஆத்மநாதா, கேட்டியோ சங்கதி, நமது வேங்கடேசன் அபாயத்திலிருக்கானும். ரங்கூனிலே பூகம்பமாம். இதுக்குத்தானு அவனை ரங்கூனுக்குப் போகச்செய்தே.

ஆத்மநாதய்யர்:— நான் என்ன செய்வேன். நாள் பார்த்துச் சொன்னேன். சகுனமெல்லாம் அவா கண்ணுக்கு மின்னேதானே ஆனுச்சு. ஏதாவது கொறையுண்டா? இதைப்போலத்தான் நாட்டுக்கோட்டைச்செட்டிப் பிள்ளைகள்ளே ரொம்பபேர் பாத்துப் போரா. சௌக்கியமாவர்ரவா சௌக்கியமாவந்து சேர்ரா. இல்லா போனு விதிப்படி ஆரா. எல்லாத்துக்கும் நான் பாத்தியமாயிருந்தா செட்டிப்பிள்ளைகளுக்கு நாள் பார்த்துச்சொன்ன ஒன்றுக்கே வகை சொல்லமுடியாதே. ஜாதகம் பொருத்தம் பார்த்துதான் பெண்ணுக்கு கல்யாணம் செய்யுறது. அதுக்காக வீட்டுக்கு ரெண்டு விதவை யில்லாமலாயிருக்கு.

(பொடிமட்டை ராயர், கடைக்கு அனுப்பிய பரிசாரகன் வர)

போடிமட்டைராயர்:— (பொடியில்லாமல் வெகுநேரம் சிரமப்பட்டுக்கொண்டிருந்தபடியால் மிக கோபத்துடன்) ஏண்டா சாமா! இத்தனை வாய் கடைலே என்ன செய்சே. பொடியில்லா வருத்தம் எனக்கண்ணே தெரியும் முட்டாள்!

பரிசாரக சாமா:— நான் பொடி வாங்கிண்டு வழியோடே வரச்சே கோதானம் குப்பய்யர் பிள்ளை இருக்கான்னுண்ணா அவன்வாயில் வந்தபடி வசான், நானும் வசேன், என்னிட்டே யிருந்த பொடிமட்டையை பிடுங்கி தெப்பக் கொளத்திலே வீசிட்டான். அப்பாலே குளத்திலே இறங்கி நீச்சுப்பிடித்தேன். இத்தந் நாழி பரியந்தம் நீச்சுப்பிடிச்சும் கெடய்க்கல்லே.

இஞ்சி கிருஷ்ணய்யர்:— கோதானம் குப்பையர் பிள்ளை தானே! வரட்டும் ஒருகை பார்க்கறேன்.

சுயமரியாதைச் சுப்பையர்:—ஏண்டா! ஆத்மநாதா! இப்போ ஜோஸ்யம் பார்த்துச் சொல்றியே; அதுகளிலே ஆண்களுக்கு குறைந்தது எத்தனை வயசுலேயெல்லாம் கல்யாணம் நடக்குமென்று எழுதிக்கொடுக்கிறே.

ஆத்மநாதய்யர்:— பின்னேயெல்லாம் வியாழநோக்கம் ஆண்களுக்கு 10 வயது 8 வயது இப்படிவரும். அப்போ கலியாணம் முடியுமென்று எழுதறது. அதைப்போல ஜாதகத்தைப் பார்த்து கல்யாணத்துக்கு முயற்சித்து முடிச்சிடுவா. இப்போ வெள்ளைக்காரன் சட்டம் போட்டானேண்ண! 18 வயசுக்கு மேல் தான் வியாழநோக்கம் வரும்.

சுயமரியாதைச் சுப்பையர்:— ஏண்டா ஆத்மநாதா! இப்படி ஏமாற்றி வயிறு வளர்க்கலாமா?

ஆத்மநாதய்யர்:— நான் என்ன செய்யறது. ஏமாறுறதனம் இருக்கும்வரை ஏமாத்ரதனம் எங்கே போகும். நான் நேற்று ஆத்து ரேழிலே நிண்ணுண்டுருக்கச்சே ஒத்தர் வந்தார். அவரைப் பார்க்கச்சே லக்ஷப்ரபுமாதிரி இருந்தார். இடையிலே ஒனபதினயிரம் மல் பீசு கட்டியிருந்தார். அதுக்குமேலே பழுக்காச்சவுக்கம். வயசு 45 இருக்கலாம். இரண்டு காதுக்குமேலே அரளிப்பூ ஜாயிண்டு பண்ணப்பட்டிருந்துச்சு. உடம்பெல்லாம் ஒயிட் வாஷ் (White wash) பண்ணினுப்போலே விபூதி இரண்டு மூன்று கோட்கொடுத்து மோட்டார்டியூப்புக்கு பிரஞ்சு சாக் போட்டாற்போலே இருந்துச்சு. கையிலே தேங்காய்முடி வெத்திலைபாக்கு வகையரு. காலிலே செருப்பைக்காணோம். அவரைப்பார்க்கச்சே கோவிலுக்குப் போய்வரதாய்த்தோணுச்சு. அவர் வாசல்லே நின்றுகொண்டு சாமீ! சாமீ!! என்று கத்தினர். நான் சென்று என்னவென்று கேட்டேன். அதற்கவர் ஒண்ணுமில்லை; இன்னக்கி கோவில்லே எங்க அவிசகம் (அபிஷேகம்) அதுக்குச்சாமி கும்பிட்டுக்கிணு இருக்கையிலே ஒரு பல்லி தொப்பென்று என் உச்சந்தலையில் விழுந்துச்சு. அதைச் சொல்லிப்பிட்டுப் போவமிண்ணு வந்தேன். அதுக்கு ஏதாவது பரியாரமிருக்காண்ணு பார்த்துச் சொல்லுவிய இண்ணுதான் வந்தேன். நல்லாப்பார்த்துச் சொல்லுங்க என்றார். அதற்கு நான் ஆகட்டுமப்படியே பார்த்துச் சொல்ரேண்

ணு சொல்லிபஞ்சாங்கத்தை அப்படியும் இப்படியும் பிரட்டிப்போட்டு சும்மா ஒரு அன்பது ரூபாய்க்குள் பட்டி போட்டுக்கொடுத்தேன். அவர் அதுக்குமேலே பத்தஞ்சுகூடவே போட்டு நிமித்திப்போட்டார். எனக்கு 10 ரூபாய்தான் கிடைச்சுது. இதை விட்டா பொழப்புக்கு என்ன செய்றது.

சுயமரியாதைச் சுப்பையர்:— மொட்டைத்தலை ஆசாமி ஒருவன் அயலூருக்குப்போய்க் கொண்டிருந்தானும். வழியிலே சுங்கவாசல் இருந்ததாம். அதிலே வண்டிகளும் கார்களும் நிறைய நின்றுகொண்டு ஒவ்வொரு வண்டியும் பணம் கொடுத்துப் போச்சாம். கடேசியாக நமது மொட்டைத்தலைப் பேர்வழி சுங்கக்காசு வாங்குவோனிடம், மொட்டைத்தலைக்கும் சுங்கம் உண்டோ என்றானும். அதற்கு சுங்கக்காசு வாங்குவேன், ஆம் மொட்டைத்தலைக்கு முக்காலணு சுங்கமென்று கேள்விப்பட்டதில்லையா? கொடுத்துவிட்டுப்போ என்றானும். மொட்டைத்தலை காசை அவிழ்த்ததாம். இது போலல்லவா உன் கதையுமிருக்கிறது. இனி ஜம்பம் பலிக்குமென்று நினைக்காதே.

ஆத்மநாதய்யர்:— பலிச்சவரையில் பிராமணனாய் இருக்கிறேன்.

சுயமரியாதைச் சுப்பையர்:— பலிக்காத காலத்தில் என்ன செய்வீர்?

ஆத்மநாதய்யர்:— பலிக்காத காலத்தில் எத்தனையோ பிரபுக்கள் வீடு. என்ன குறைச்சல்; ஒரு குமாஸ்தா வேலைக்குப்போனாலும் போதுமே! இப்போ பிரபுக்கள் வீட்டிலே இருக்கிற குமாஸ்தாக்களுக்கு நூறு இருநூறு சம்பளம் கொடுக்கிறா? பதினஞ்சு இருபதுதான் கொடுப்பா. நம்ப ரங்காட்டம் ராமச்சந்திரன் இருக்கானேண்ணு அவனுக்கு சம்பளம் மாதம் பதினஞ்சு ரூபாய்தான் கிடைக்கிறது. வேறே வரும்படி கிடையாது. திதியிலே காலணு வரொட்டாதபடி சுயமரியாதைக்காரர் செய்துட்டா. ஒரு பூரியுண்டா? மின்னேப்போல பிராமணுளை ஓமத்திலே போடறதுண்டா? இப்படியிருக்கச்சேகூட ராமச்சந்திரனுக்கு என்ன குறை! பாருங்கோ. ஆம்படையாளுக்கு காதுலே கழுத்திலே கையிலே என்ன குறைச்சல்! பட்டுப்புடவை எத்தனை மாதிரி! இதெல்லாம் எப்படி

வந்துச்சு இண்ணு நினைக்கிறியள். லோகத்திலே எத்தினியோ விதமாச்சம்பாதிக்கிரா மனுஷியா. என்னைப்பற்றிப் பிரமாதமாகச் சொல்றியளே. நான் எப்படியாவது சம்பாதிச்சுட்டுப்போறேன். "ஆத்தங்கரையிலே போயிருந்தால் எத்தனையோ அசடு" என்ற பழமொழியைப்போல இடமா கிடையாது.

மேலேகண்டவர்களின் சம்பாஷணை முடிந்ததும் ஒவ்வொருவரும் தாண்டவராயாச்சாரியாரிடம் விடைபெற்றுக்கொண்டு தத்தம் இல்லத்திற்கேகினர். பின்னர் தாண்டவராயச்சாரிக்கு வேண்டிய ஒவ்வொருவரும் வந்து வந்து விசாரித்துச்சென்றனர். விசாரித்தவர்களில் பல கர்னுடகப் பேர்வழிகள் "காந்தியை ஜெயிலில் போட்டதினுலே பூமிஆடியது" என்று பேசிக்கொண்டே சென்ருர்கள்.

ஆதித் திராவிடரின் துயரம்.

திருமிகு. மு. மரகதவல்லியார் எழுதுவது.

நமது நாட்டில் தீண்டாமை என்னும் நோய் எங்கும் பரவிவிட்டது. முக்கியமாக ஆதித்திராவிடரைத் தொடக்கூடாது, நெருங்கக்கூடாது, சிலவிடங்களில் பார்க்கவும்கூடாது என்று நம் மக்கள் கொடுமை புரிகிருர்கள். கேவலம் ஆடு மாடு நாய் கழுதை மலந்தின்னும் பன்றி ஆகிய இவையெல்லாம் ஒரு வீதி பாக்கியில்லாமல் ஊர்முழுமையும் நடக்கஉரிமையிருக்கிறது. வைதீகருள்பட மற்ற எல்லா வகுப்பினரும் இம்மிருகங்கள் எங்கும் சுற்றுவதைச் சரியென்று ஒப்புக்கொள்கிருர்கள். ஆனுல் மனிதராகவே பிறந்து மற்றவர்களைப்போல் ஆறறிவும் கண் கை கால் முதலிய அவயவங்களெல்லாம் சரியாக இருக்கும் ஆதித்திராவிட மக்களுக்கு வீதியில் நடக்க உரிமையில்லை என்கிருர்கள். மேலே சொன்ன மிருக இனங்களைவிட இவர்கள் எவ்வழியில் தாழ்ந்தவர்கள் என்பது தெரியவில்லை. ஊரிலுள்ள ஊருணிகளில் குடிப்பதற்குத் தண்ணீர் எடுக்கக்கூடாதென்றும், குளிக்கக்கூடாதென்றும், பொதுக்கிணறுகளில் தண்ணீர் இறைக்கக்கூடாதென்றும், ஊருக்குள் விடுகட்டிக்கொண்டு

வாழக்கூடாதென்றும் கட்டுப்படுத்தி அடக்கி வைத்திருக்கின்றனர். அவ்வகுப்பினர் ஊருக்கு வெளியில் சிறு சிறு பனை ஓலைக் குடிசைகள் கட்டிக் குடியிருக்க வேண்டும். தான் கஷ்டப்பட்டு பணம் சம்பாதித்த ஒருவர் ஓட்டு வீடு கட்டிக்கொண்டிருக்கலாமென்று நினைத்தால் ஊராரெல்லாம் கூடி கட்டவிடமாட்டார்கள். மீறிக்கட்டினுல் நெருப்பைக்கூட வைத்துக்கொளுத்தி விடுவார்கள். 'ஒரு பறையன் ஓட்டு வீடு கட்டிக்கொள்வதாவது நாமும் அவனும் சரியாகப் போக முடியுமா' என்ற நோக்கத்துடன் இடர் விளைவித்து வருகிறுர்கள். பெரியமனிதர்களும், மிட்டாதார்களும், ஏழை மக்களாகிய ஆதித்திராவிடர்களுக்கு, எவ்வளவு சங்கடத்தைக் கொடுக்கிறுர்களென்பதைக் கவனித்துப்பார்த்தால் தெரியும். இடுப்பில் வெள்ளை வேட்டி கட்டிக்கொள்ளக்கூடாது; சட்டை போட்டுக்கொள்ளக்கூடாது; தலைப்பாகை வைத்துக்கொள்ளவும், குடை பிடிக்கவும், செருப்புப் போட்டுக்கொள்ளவும் கூடாது. இப்படிக்கஷ்டங்கள் ஆண்மக்களுக்கு இருக்கிறது. பெண்மக்கள், மேலே துணி அணியக்கூடாது. பித்தளைப்பாத்திரம், குடம், முதலியவைகளை உபயோகிக்கக்கூடாது; தங்க நகை போடக்கூடாது எனக் கொடுமை செய்கின்றனர். ஒரு சகோதரி ஆண்மக்களுக்கு முன்னுல் மேலே துணியில்லாமல் வர வெட்கப்பட்டுத் தன்சேலையின் முன் தானையை மேலே போட்டுக்கொண்டு வீதி வழியே வந்ததற்கு, சின்னச்சாதியாயிருக்கும் உனக்கு இவ்வளவா என்று சொல்லித் தன்வேலைக்காரனைக்கொண்டு பெரிய புளியங்கொம்பு ஒன்று ஒடித்துப் பல நாட்டாண்மைக் காரர் அடிக்கச்சொல்வதை இப்பொழுதும் சில இடங்களில் காணலாம். என்ன அநியாயம்! பெரிய பணக்காரர்களும் மிட்டாதார்களும் ஏழைமக்களுக்குத்துணை புரிவதென்பதை முற்றும் மறந்துவிட்டு இப்படி இம்சை செய்வது தருமமாகுமா? இப்படித்தான் எல்லோரும் அவர்களை இழிவு படுத்துகிறுர்களே அவர்களை விட்டுவிட்டு இவர்கள் இருக்கமுடியுமா? அதுவும் முடியாது. அவ்வேழைகள் நெற்றித் தண்ணீர் நிலத்தில்விழப் பாடுபட்டால்தான் பணக்காரர்கள் சுகமாக இருக்கவும், மேல்ஜாதி கீழ்ஜாதி என்று பேசவும் முடியும். ஆதித்திராவிடர்களை மற்றவர்கள் அடக்கி ஒடுக்கிவைக்காமலிருந்தால் அவர்களால் இன்னும் உயர்ந்தபயன்கள் கிடைத்திருக்கும். [வெள்ளை

க்காரருடைய குழந்தைகளை ஆயாவாக இருந்து எவ்வளவு நன்றாக வளர்க்கிறார்கள். ஆதித்திராவிடப் பெண்களால் வளர்க்கப்படும் வெள்ளைக்காரக் குழந்தைகள் எப்படியிருக்கின்றன. நம்மால் வளர்க்கப்படும் குழந்தைகளைவிட ஆதித்திராவிடப் பொண்களால் வளர்க்கப்படும்குழந்தைகள் எவ்வளவு மேன்மையாகவும் உலகத்தை ஆளும் சக்தி பெற்றதாகவும் இருக்கின்றனவென்பதைப் பாருங்கள். பெண்மக்களுக்கு அதிகமான இரக்க முண்டென்று சொல்வது வழக்கம். அவர்கள் கூட ஆதித்திராவிடப்பெண்களிடம் காட்டும் உதாசீனத்தைச் சிறிது நோக்குவோம். காடெல்லாம் சுற்றிச் சிறிது விறகு சேர்த்து சுமந்து விற்பதற்கு வருகிறாள். இடுப்பில் ஒரு குழந்தையிருக்கிறது. இடுப்பிலிருக்கும் புடவை கிழிந்து தொங்குகிறது. அதுவும் முழங்காலுக்கு மேல்தான் இருக்கும். இந்த நிலைமையில் அந்தப் பெண் விறகு விறகு என்று கூவிக்கொண்டே திரிய வேண்டும். வெய்யிலில் அலைந்த களைப்பினால் ஆயிரம் வீடுள்ள கிராமத்தில் தண்ணீர் வாங்கிக்குடிப்பதற்குக்கூட வழி கிடைக்காது. யாரையாவது கேட்டால் "போடி! பறக்கழுதை! உனக்கு யார் தண்ணீர் ஊற்றுவார்கள், அப்பாலே போ, தூரப் போ" என்று சொல்லிவிரட்டுகிறார்கள். இந்தச் சமயத்தில் யாராவது மடிகட்டிக்கொண்டு வந்தால் இந்த ஏழைப் பெண்களைக் கல்லால் எறிந்து காயப்படுத்தி விரட்டுவதுமுண்டு. பலபெண்கள் சோமவாரவிரதமென்றும், அமாவாசை என்றும், திதியென்றும், அந்நாளில் ஆதித்திராவிடர்களுக்குத் தண்ணீர் கொடுப்பது பாவமென்றும் கருதுகிறார்கள். புண்ணியத்திற்கு விரதம் பிடிப்பதாகச் சொல்லும் இவர்கள் தவித்த வாய்க்கு வெறுந்தண்ணீர் கொடுப்பதுகூடப் பாவமென்று கருதுவது விந்தையிலும் விந்தை. தண்ணீர்ப்பந்தல் வைக்கும் புண்ணியவான்கள் ஆதித்திராவிட மக்களுக்குத் தனியாக தகரக்குழாயைப் போட்டோ, மூங்கிற்சப்பையை வைத்தோ, தண்ணீரை ஊற்றுகிறார்கள். அவ்வேழை மக்கள் கை இரண்டையும் வாயில் வைத்துக்கொண்டு குடிக்கிற காட்சி நம் நாட்டிற்கே ஒரு பழியாக இருக்கிறது. தகரக்குழாயிலிருக்கிற துருவும் மூங்கிற்சப்பையில் படியும் ரோட்டுத்தூசியும் ஆதித்திராவிட மக்கள் வயிற்றுக்குள்தான் போகிறது. நோய் வந்தாலும் வைத்தியர்கள் கை பிடித்துப் பார்க்கமாட்டார்கள். கடை வீதிக்குப்

போய் சாமான் வாங்குவதென்றால் கடைக்குச்சமீபத்தில் போய்ப் பார்த்து வாங்க விடமாட்டார்கள். வாங்கின சாமான் உளுத்துப் போயிருந்தாலும் அழுகிப்போய் இருந்தாலும் பலவகைகளில் கெட்டுப்போயிருந்தாலும் திருப்பிக் கொடுத்து நல்ல சமான் வாங்க முடியாது. அவர்களுடைய பிள்ளைகளைக் கல்வி கற்கமற்றவர்கள் விடுவதில்லை. இவைகளை உற்று நோக்குங்கால் மேல்ஜாதி என்கிறவர்கள் கருணை அன்பு பொறுமை இன்னதென்றே அறியாதவர்களாகி விட்டார்கள். ஆதித்திராவிடர் போன்றவர்கள் தீண்டாதார் என்று கருதப்பட்டாலும் வயிற்றுக்கில்லாமல் கஷ்டப்பட்டாலும் அன்பு பொறுமை உழைப்பு விஸ்வாசம் ஆகிய மேம்பட்ட குணங்களில் சிறந்து விளங்குகிறார்கள். மற்றவர்களுக்காக அவர்கள் நன்செய் புன்செய் நிலங்களிலும், மராமத்து வேலையிலும் படும்பாடும், உயர்ந்த ஜாதியார் வீட்டில் பிள்ளை பிறந்தது முதல் அது இறந்து பிடிசாம்பலாகிறவரை இரவென்றும் பகலென்றும் பாராமல் உழைக்கிற உழைப்புங்கொஞ்சமல்ல. இப்படிக் கஷ்டப்படும் அவர்களுக்கு மற்றவர்கள் எவ்வளவு தீங்குசெய்ய முடியுமோ எவ்வளவு இழிவு படுத்த முடியுமோ அவ்வளவும் செய்கிறார்கள். ஜாதிவேற்றுமை பாராட்டுகிறவர்கள் தங்களுக்குத் தேவையிருக்கும்பொழுது அதை விட்டுவிடுகிறார்கள். அதிகமாக வைதீகம் பேசுகிறவர்களுக்கும் சர்க்கார்உத்தியோகங்களிலோ சட்டசபை முனிசிபாலிட்டி போன்ற சபைகளின் மெம்பர் ஸ்தானங்களிலோ ஆதித்திராவிடர்கள் நியமிக்கப்பட்டால் அப்பொழுது இந்தந்தீண்டாமைத் தத்துவம் நீங்கிப்போகிறது. அங்கே தொடாதே, ஒத்திப்போ, என்னும் வார்த்தைகளும் இல்லை. அதற்காக இவர்கள் சாஸ்திர ஜாதி ஆசாரம் கெட்டு முழுகிப்போய் விடவுமில்லை. ஆதித்திராவிடரோடு சமத்துவமாக இருக்கமாட்டேனென்று ஒருவராவது ராஜிநாமாச் செய்துவிடவு மில்லை. ஆதித்திராவிட உத்தியோகஸ்தருக்கு முன்னால் பலர் கைகட்டி நிற்கப் பின் வாங்குவதுமில்லை. தங்களுக்கு வேண்டுமென்றால் ஒன்றும், வேண்டாமென்றால் ஒன்றுமாகச் செய்து வருகிறார்கள். இவையெல்லாம் போலி வேஷமேயன்றி உண்மையில் தீட்டொன்றும், கிடையாது. நம் நாட்டில்பிறந்த ஒவ்வொருவரும் திக்கற்ற ஆதித்திராவிட ஏழைகளுக்கு இயன்றவரை உதவி புரிந்து அவர்கள் துயரத்தைப் போக்கவேண்டியது இன்றியமையாதது ஆகும்.

புல்லுக்கட்டு.

மிஸஸ். ஜானகி எழுதுவது.

விடியற்காலம் 9-மணி யிருக்கும். எங்கள் வீட்டு மாடியில் நின்றேன். ஏழைக்குடியானப் பெண்கள் வீதிவழியே சென்றார்கள். அவர்கள் கட்டியிருந்த பழயதுணி பல பக்கத்திலும் கிழிந்து தொங்கின. அழுக்காக இருந்தது. துவைத்தால் கூடத் தாங்காது. மேலே போட்டுக்கொள்ள வகையில்லாமல் இடுப்பில் மட்டும் அந்தத்துணியைக் கட்டியிருந்தார்கள். ஒருவர் பின் ஒருவராக ஆறுபேர் சென்றார்கள். அவர்கள் தலையில் ஒவ்வொரு பெரிய புல்லுக்கட்டு இருந்தது. அவர்களுக்குப் பின்னால் மூன்று ஐயர்கள் வந்தார்கள். அவர்கள் கையில் ஒரு பிடித்தபிடி புல் இருந்தது. இவர்கள் எங்கே போகிறார்களென்று பார்த்துக்கொண்டு உச்சிமாடியில் நின்றேன். புல்லுக்கட்டுக்காரப் பெண்கள் ஒரு முச்சந்தியில் இறக்கிவைத்துக்கொண்டு வெய்யலில் நின்றார்கள். பலர் வருவதும் விலைகேட்பதுமாக இருந்தார்கள். ஒரு குதிரை வண்டிக்காரர் வந்து ஒரு கட்டு இரண்டணாவென்று விலைதீர்த்து இரண்டு கட்டுகளைக் கேட்டார். அதற்கு அந்தக்குடியானப் பெண்கள் சம்மதித்துச்சென்றனர். மற்றொரு பெண் மிகுந்தவருத்தத்தோடு "காலையிலே இருந்து கஷ்டப்பட்டு வெட்டினேன். பிள்ளைகளெல்லாம் கஞ்சியில்லாமல் கிடக்கும். இதைக்கொண்டுபோய்த்தான் வரகுவாங்கிக் கஞ்சி ஊற்றவேண்டும். நேற்று நாலணாவுக்கு ஒருகட்டு விற்றேன். இன்று இரண்டணாவுக்காவது என்னுடைய புல்லுக்கட்டையும் வாங்கிக்கொள்ளவேண்டும். சாமி" என்று சொன்னாள். "முடியாது; முடியவே முடியாது" என்று குதிரைவண்டிக்காரர் சொன்னார். திரும்பவும் அந்தப்பெண் "ஐயா சாமி வாங்கிக்கொள்ளுங்கள்" என்று சொல்லி விழுந்து கும்பிட்டாள். "அடி; படவா" என்று ஒரு உதை கொடுத்துவிட்டு வண்டிக்காரர் இரண்டு புல்லுக்கட்டுக்காரிகளைக் கூட்டிக்கொண்டு போய்விட்டார். மற்றபெண்கள் பகல் இரண்டுமணிவரை காத்திருந்துவிட்டு விற்காததால் தூக்கிக்கொண்டு ஊர் வழியே "புல் வாங்கலையா புல்" என்று கூறிக்கொண்டே வீதிவீதியாக அலைந்தனர். கையில் பிடித்த தர்ப்பைப் புல்லோடு சென்ற ஐயர்கள், ஊ

ரணிக்கரையில் உட்கார்ந்தார்கள். நூற்றுக்கணக்கான ஆண்மக்கள் வந்து எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தனர். ஒவ்வொருவரும் இரண்டணாவும் வெற்றிலை பாக்கும் எள்ளும் வைத்திருந்தார்கள். ஒவ்வொருவராகக் கூப்பிட்டு "உட்காரும்; கையைமடித்துத் தலையில் குட்டிக்கொள்ளும்; உம்அப்பன்பேரென்ன? பாட்டன் பேரென்ன? முப்பாட்டன் பேரென்ன? செம்பில் தண்ணீர் கொண்டு வாரும்! காலை மண்டிபோடும்! ஒருகையை ஊன்றும்! அதற்குள் இன்னொரு கையைவிடும்! வேற்றிலை பாக்கில் பணத்தை வைத்துக்கொடுத்துவிட்டு வீட்டுக்குப்போம்" என்று சொல்லி கசரத்து வாங்கி இரண்டணாவையும் வெற்றிலை பாக்கையும் வாங்கிக்கொண்டு ஒவ்வொருவரையும் வீட்டுக்கனுப்பிவிட்டு சுமார் இரண்டுமணிக்குத்திரும்பினார்கள். ஒரு ஆள்சுமை வெற்றிலைபாக்கும் சுமார் 10 ரூபாயும் ஒவ்வொரு வருக்கும் கிடைத்தது. இவர்களுடைய சம்பாத்தியத்துக்குக் கொண்டுபோனமுதல் ஒரு பிடி தர்ப்பைப்புல்தான். இந்தப் புல் மாட்டுக்குக்கூடப்போட உபயோகமில்லாதது. வந்தவர்களெல்லாம் கும்பிட்டு விழுந்து சொன்ன சொன்னபடி யெல்லாம் கேட்டுவிட்டுப் பணத்தை வெற்றிலை பாக்கில் வைத்துக்கொடுத்தார்கள். 5 மணி நேரத்தில் ஆளுக்குப்பத்துரூபாயும் ஒரு ஆள்சுமை வெற்றிலைபாக்கும் கிடைத்தன. ஏழைக் குடியானப்பெண்கள் இவர்கள் கொண்டுபோனதைப்போல் 500, 1000 மடங்கு அதிகமானபுல் கொண்டுவந்தார்கள். அது மாடு குதிரை முதலியவற்றுக்கு மிகவும் உபயோகமுள்ளது. அவர்களும் 5 மணி நேரம் வெயிலில் கிடந்து கஷ்டப்பட்டார்கள். காசு கொடுப்பவர்களை விழுந்து கும்பிட்டாலும் வாங்குவாரில்லை. காரணமென்ன? இந்த ஏழைப் பெண்களுக்குப் பொய் சொல்லத்தெரியாது; கஷ்டப்பட்டு வேலை செய்பவர்கள். அந்த ஐயர்களோ இறந்துபோய் தேவலோகத்திலிருக்கும் சொந்தக்காரர்களுக்குத்திருப்தி செய்வதாக அண்டப் புளுகு புளுகுகிறார்கள். பாமர ஜனங்கள் உண்மைக்கு உதவி செய்ய மாட்டார்களென்பதும், ஏமாற்றுகிற புளுகர்களுக்கே கொடுக்கிறார்களென்பதும் இதனால் விளங்கவில்லையா?

திருநீறு உருத்திராக்கம்.

திருவாளர் அ. பொன்னம்பலனுர் எழுதுவது.

சைவசமயத்தைப் பின்பற்றி சிவபெருமானை வழிபட்டு தவவேடம் தாங்கும் சிவனடியார்களால் சிறப்பாகப் போற்றப்படுவது திருநீறும் உருத்திராக்கமும் என்று கூறப்படுகின்றது. திருநீற்றின் பெருமையைப்பற்றி இப்பரந்த உலகிற்கு சிறந்த நோக்கத்தோடு விரிந்த கருத்துக்களை வெளியிட்டுள்ள பெரியார் பலராவர். குறிப்பாக சிவபெருமானுடைய திருவருளாலே சிவபாத இருதயர் என்ற பிராமணர்க்கு சீகாழியிலே புதல்வராகப் பிறந்து வளர்ந்துவரும் மூன்றுமாண்டில் தந்தையாருடன் குளிக்கச் சென்ற காலத்து, குளக்கரைமீது நின்று அழுதபோது சிவபெருமானுடைய மனைவியாராகிய உமாதேவியார் அருள்கூர்ந்து தம் பால் கறந்து அதில் ஞானத்தைக் கலந்து ஊட்டியகாலத்துக் குடித்து அழுகைநீங்கி திருவருள்பெற்ற திருஞான சம்பந்தராகிய ஞானபண்டிதர்-ஞானபாலகர் செப்பிய தமிழ்மறை என்ற தேவாரத் திருவாலவாய்த் திருநீற்றுப் பதிகத்திலுள்ள பாட்டுகள் பதினொன்றுமே திருநீற்றின் சிறப்பைத் தெற்றென விளக்குகின்றன. அத்தகைய திருநீற்றைத் தயாரிக்கவும் தாங்கிநிற்கவும் ஆகமங்களில் விதி கூறப்பெற்றிருக்கின்றது.

திருநீறு தயாரிக்கும் முறை.

நோய்வாய்ப்படாததும் பால்கறவையுள்ளதுமான பசுவை நீராட்டி பசும்புல் மேயச்செய்து பரிசுத்தமுடைய இடத்தில் நிறுத்திவைத்து அது மலம் (சாணி) வெளிப்படுத்தும்போது தாமரை இலைகொண்டு, சிவசிந்தனையோடு தாங்கி, சிவமந்திரம் கூறிப் பிசைந்து உருண்டையாக்கி உலர்த்த வேண்டும். பின் உருண்டைகளை ஒன்று சேர்த்து தீபாராதனை காட்டி தீ கூட்டி மூன்று தினங்கள் ஐந்து தினங்கள் புடம்வைத்து அதிகம் கருகாமல் வெண்மை பெற்றவுடன் அதனைத் தூய ஆடையால் வடிகட்டி பட்டுப்பையிலேனும், வெள்ளிச் சம்புடத்திலேனும் எடுத்துவைத்துக் கொண்டு புடம்போட்ட இடத்தை பசு மலங்கொண்டு சுத்தஞ்செய்தல் வேண்டும்.

தரிக்குமிடம் அளவு.

சமயதீக்கை பெருதவர்கள் திருநீற்றை உதிரியாகப் பூசவேண்டும். சமயதீக்கை பெற்றவர்கள் உதிரியாகப் பூசி பின் தண்ணீர் விட்டுக் கரைத்து நீளம் அகலம் அங்குலக் கணக்குப்படி தலை நெற்றி மார்பு கொப்புள் இரண்டு கைகள் இரண்டு விலாப்புறம் இரண்டு கைமணிக்கட்டுகள் இரு முழங்கால்கள் இருகாதுகள் முதுகெலும்பு கழுத்து ஆகிய பதினறு இடங்களில்பூசவேண்டும். இதில் நான்கு நீக்கி பன்னிரெண்டு கொள்வதுமுண்டு. அங்குலம் நீட்டல் முடக்கல் ஒரு அங்குலம் மூன்று அங்குலம் பன்னிரெண்டு அங்குலம் பதினறு அங்குலம் என அவயவங்கள் அமைப்புக்கேற்றபடி கூறும். திரிபுண்டரம் ஒன்றை ஒன்று தீண்டுதல் குற்றமாகும். இதில் சமயதீக்கை விசேடதீக்கை நிர்வாண தீக்கை ஆச்சாரியாபிஷேகம் என நான்குவகைத் தீக்கைகளையும் பெற்றுப் பக்குவம் வாய்ந்த சிவநேசர்கள் பகலிரவு பாராது தலை முதல் பாதம்வரை முழுநீறு பூசிய முனிவராக விளங்குவர்.

காலம்.

நடந்து கொண்டாவது ஓடிக்கொண்டாவது பேசிக்கொண்டாவது சிரித்துக் கொண்டாவது சட்டைபோட்டுக் கொண்டாவது தலைமயிரை விரித்துக் கொண்டாவது திருநீறு தரிப்பது பெருங்குற்றம். படுக்கையைவிட்டு எழுந்தவுடனும் பல்துலக்கியவுடனும் நீராடியவுடனும் சாப்பாட்டிற்கு முன்னரும் பின்னரும் பாராயணம் செய்யும் போதும் ஆலய வழிபாடு செய்யும் போதும் அடியவர்களைக் காணும்போதும் படுக்கைக்குச் செல்லும் போதும் பணக்கவலை மனக்கவலை தோன்றும் போதும் தினசரி வாழ்வில் தவருது வடக்குமுகமாக வேனும் கிழக்குமுகமாகவேனு மிருந்து நிலத்திலே திருநீறு சிந்தாவண்ணம் சிவ சிவ சிவ என மும்முறைகூறித் தரித்தல்வேண்டும். தீக்கைபெற்றவர்கள் சிவமந்திரம் கூறி தரிக்கவேண்டும். சதுர்த்தி சஷ்டி கிருத்திகை பௌர்ணமி அமாவாசை அஷ்டமி திருவாதிரை பிரதோஷம் உத்திரம் பூசம் மூலம் மகம் பஞ்சமி சிவராத்திரி நவராத்திரி சமயாச்சாரியார் நாயன்மார்கள் மறைந்துபோன (இறந்துபோன) நக்ஷத்திரம் போன்ற புண்ணிய காலங்களில் திருநீற்றை அடிக்கடி சிவசிந்தனையோடு தரித்தல் வேண்டும்.

பலன்.

திருநீறு தரிப்பதினுலேற்படும் பலன் பின்வருமாறு கூறப்படுகின்றது. ஆயுள் நீடிக்கும், அழகு தரும், புத்திதரும், சித்திதரும், பக்திதரும், செல்வம் தரும், சிறப்புதரும், நோய்தீரும், முத்தி தரும்.

புகழ்ச்சி.

திருநீறு தேவர், மூவர், சித்தர், ஞானி, துறவி, தவசி, அடியார், சிவநேசர், சமயகுரவர், நாயன்மார், அரசர் பெருமான், தேசத்தார் யாவரும் புகழ்ந்து போற்றிப் பூசப்படுவதென்று கூறப்படுகின்றது.

உருத்திராக்கம்.

இதுவும் திருநீற்றைப்போலவே மிகமிகச் சிறப்பாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. திருநீற்றுக்குப் படிப்படியாக உயர்வு கற்பிக்கப்பட்டிருப்பது போல் உருத்திராக்கத்திற்கும் பல படிகள் கற்பிக்கப்பட்டுள்ளன. முதலாவதாக ஒரு மணி கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். மூன்று மணி கட்டிக்கொள்ளவேண்டும். அடுத்தபடியாக மாலைமாலையாக மாட்டிக்கொள்ளவேண்டும். பக்தி அதிகப்பட்டுவிட்டால் மார்பில் பூணூலாகவும் இடுப்பில் ஒட்டியாணமாகவும் கைகளில் வளையலாகவும், தலையில் சிவலிங்கமாகவும், காதில் குண்டலமாகவும் உருத்திராக்கத்தால் அலங்கரித்துக்கொண்டு சிவபெருமானுடைய திருவருட் செயலைக் குறித்துத் துதித்து ஆநந்தத்தால் ஆடிப்பாடி அவன் கழலைச்சிந்தித்தால் முத்தியின்பப்பேற்றைப் பெறுவாரென்று கூறப்படுகிறது. இதுவரை எழுதப்பெற்ற பகுதிகள் யாவும் சைவ சமயநூல்களைக்கொண்டே எடுத்துக்காட்டினோம். இனி இந்நிகழ்ச்சி அறிவிற்கும் அனுபவத்திற்கும் வாழ்க்கை இன்பத்திற்கும் உண்மையில் என்ன பலனை யளிக்கின்றது என்பதை ஆராய்வோம்.

167 கோடி மக்களைக்கொண்டதும் பலவகை மதம், சமயம், ஜாதிப்பிரிவுகளை உடையதுமான இப்பரந்தஉலகில் திருநீறும் உருத்திராக்கமும் தரிக்கும் கூட்டத்தார் மிகமிகச் சிலரேயாவர். அதிலும் சைவசமயக்காரர்கள் சிவநேசர் திருக்கூட்டத்தார்கள் என்ற பெயரில் வேடந்தாங்கியுள்ள பெரியார்களின் தொகை மிக மிகச்சுருக்கம். சைவ சமயத்தை நிலைநாட்டவந்த சு...

பெருமையாக ஏட்டில் எழுதியுள்ள கதையையும் அவர்கள் செய்துள்ள அற்புதத்தையும் நம்பி அவர்களைப்போல் முத்திபெற விரும்பி திருநக்ஷத்திரகாலத்தில் குருபூசை மகேஸ்வர பூசை செய்து மடாலயம் கட்டி காவியுடையணிந்து தவவேடம்தாங்கி "சிவயோகம்" செய்வதாகக்கூறும் ரகசிய குடும்பிகளின் எண்ணிக்கையும் எளிதில் குறிப்பிட்டு விடலாம்? திருநீறு எதற்காகப் பூசுகிறோமென்ற கவலையில்லாமல் பழக்க வழக்கமென்ற காரணத்தால் எந்த இடத்தில் சாம்பலைக் கண்டாலும் எடுத்துப் பூசுகின்றவர்களைப்பற்றிக் கவலையில்லை. திருநீற்றின் உண்மை தெரிந்து பூசுவதாகக் கூறும் அன்பர்கள் திருநீறு தயாரிக்கக் கூறும் சைவாகமப்படி தயாரிக்கமுடிவதில்லை. கடைகளில் திருநீறு விலைக்கு வாங்கப்படுவதை நாம் நேரில் காண்கிறோம். அவை எப்படி தயாரிக்கப்படுகின்றது. ரோடுகளில் நடமாடும் மாடு, குதிரை, எருமை மலத்தை அடைதட்டிக் காயவைத்து விலையாக்கி அடுப்பெரித்துப் பின் குப்பையோடு கூட்டி தோட்டத்தில் சேமித்து வயலுக்கு எருவாக வண்டி ஒரு ரூபாய் இரண்டு ரூபாய்க்கு விற்கப்படுவதுண்டு. இதனிடையில் மார்க்கட்டு வியாபாரிகளுக்கு சாம்பலை மட்டும் சில்லரையாக விற்பதுமுண்டு. அவர்கள் அதைச்சுத்தம் செய்து படி இரண்டணு மூன்றணு வென்று சமயம்போல் விற்கிறார்கள். இதில் சிறிது வாசனை கூட்டி மாதச்சந்தா விற்கும் வருடச்சந்தாவிற்கும் ஆயுட்சந்தாவிற்கும் ரூ 100 50 25 என்று சிதம்பரம் திருவாலவாய் திருச்செந்தூர் தீக்ஷிதர்கள் பெற்றுக்கொண்டு எம்பெருமானுடைய அருட்பிரசாதம் என்று தபாலில் அனுப்பி வியாபாரம் செய்வதுமுண்டு. சாப்பாடு காபி ஹோட்டல்களில் சென்று சாமி திருநீறு எங்கே இருக்கு என்று கேட்கும் சிவநேசர்கட்கும் அடுப்புச்சாம்பல்தான் வெளிவருகின்றது. இது சிவநேசர்களுக்குக் கண்டிப்பாய்த் தெரியும். ஆலயங்களில் உற்சவகாலங்களில் பெருங்கூட்டங்கட்கு வழங்கப்படும் திருநீறு வரட்டிச்சாம்பலென்பதை எவரும் மறுக்கமாட்டார்கள். உண்மையிலேயே ஆகமப்படி திருநீறு தயாரிக்க முடிவதுமில்லை. முடியுமானல் வெட்கப்படுகின்றார்கள். பக்தி மேலீட்டால் முத்தியை விரும்பி வெட்கத்தையும் பொருட்படுத்தாமல் மாடு சாணிபோடப்போகும் காலத்தை எதிர்

பார்த்துத் தாமரை இலை தாங்கிநின்றால் சுற்றியுள்ளவர்கள் பைத்தியக்காரனென்று பரிகாசஞ் செய்கிறார்கள் என்பதையும் உணராமலில்லை? உணர்கின்றார்கள். முடியாத காரியத்தை விட்டுவிடுவதுமில்லை. பொருத்தமற்ற வியாக்கியானம் கூறாமலும் இருப்பதில்லை. அறிவிற்குப் பொருந்தாத அசட்டுக்காரியங்களை ஏன் பின்பற்ற வேண்டுமென்றால் அதற்குத் தத்துவம் கூறி நாத்திகப்பட்டம் சூட்டுகிறார்கள். முறையாகத் தயாரிக்கப்பட்ட திருநீற்றைத்தவிர இதரநீற்றைத் தரிப்பவன் பரகதியடையான் நரகதியடைவானென்று சமய நூல்களே சாற்றுகின்றன. திருநீற்றைப் பூசவேண்டிய இடங்கள் ஒருவர்க்குப் பதினாறு என்றும் மற்றொருவர்க்குஉடல் முழுதும் என்றும் கூறப்படுவதின் அர்த்தம்விளங்கவில்லை! திருநீற்றை விதிப்படி அங்குலக்கணக்காகப் பூசவேண்டுமென்றும் கூடினாலும் குறைந்தாலும் குற்றம் என்றும் கூறப்படுகின்றது. எவரும் அங்குலக்கணக்குப்பார்த்துப்பூசுவதே கிடையாது. இதிலும் பதினாறு இடங்களின் விபரம் பலருக்கு விளங்குவதேயில்லை. இதற்குக் குருமார்களை நியமித்து பாதகாணிக்கை வைத்து மலரடியில் விழுந்து பாவியை இப்பாருலக ஆசையைவிட்டு பரமன்திருவடி நிழலிலிருக்கச்செய்யுங்களென்று விண்ணப்பஞ்செய்து உபதேசம் கேட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அவரும் இவர்கொடுக்கும் ஆதரவைப்பெற்றுக் கொண்டு பெண்டு பிள்ளைகளோடு ஏக போகங்களை அனுபவித்துக்கொண்டு சீடர் குழாத்தினர் சிவகதியடைய சிவ உபதேசம் செய்வார். அப்போதுதான் திருநீறு பூசவேண்டிய விபரம் விளக்கப்படும்! எதற்காகப் பூசுவது என்ற விபரம் சீடர்களுக்கும் விளங்காது; ஆச்சாரிய சுவாமிகளுக்கும் விளங்காது. கண்மூடித்தனமாக கூறுபவற்றை நம்பவேண்டும்; இல்லையேல் குருநிந்தனை செய்ததாகும். குருமார்கள் சீடர்களை சிவகதிக்கு அனுப்புவார்கள். அவர்களுக்கு வழிதெரியாது! திருநீற்றை கிழக்குமுகமாவது வடக்கு முகமாகவாவது நின்று பூசவேண்டும். மேற்கும் தெற்கும் கடவுளுக்கே பிடிக்காத திசையாகும் போலும். அதிலும் புண்ணியகாலம் என்றைக்கென்று பஞ்சாங்கம் பார்த்துக்கொண்டு அன்று ஆலயங்களில் மடாலயங்களில் வீதிகளில் நின்று விளம்பரப்பலகைபோல் உதிரஉதிரப் பூசிக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். மக்கள் திரளாகச்ச...

களில், "திருநீறுமடம்" என்று ஒன்று அமைத்து திருநீற்றைப் பற்றி யறியாதவர்களிடம் 'நீறில்லாத நெற்றிபாழ்; நெற்றியைச் சுடுகாடுமாதிரி வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது, சிவப்பிரசாதம்' என்று கட்டாயப்படுத்திப் பூசிவிடுகின்றார்கள். சிலவேட சந்நியாசிகள் பெண் மக்களைத் தொட்டு திருநீறு பூசிவிடுவதுமுண்டு. இவைகள் சமயத்தையும் திருநீற்றையும் மக்களுக்கு சிவநேசர்கள் பரப்புமுறை. உண்மையிலேயே திருநீறு பூசாமலிருக்கும் போது உடல் இயற்கையாகவே நன்றாகவிருக்கிறது. திருநீற்றைப் பூசியபின்னர் தான் சுடுகாட்டைப்போல உடல்முழுதும் சாம்பல் மயமாகப் பூத்துப்போய் இருக்கிறது. இது சிவநேசர்களுக்கு விளங்குவதில்லை. திருநீற்றைப் பூசுவதின் பலன்களோ எழுதிமுடியாது. ஆயுளைவளர்க்கும், சித்திதரும், பத்திதரும், முத்திதரும், மனக்கவலை போக்கும் பணக்கவலை நீக்கும், தீராதநோய் தீரும் என்பன போன்றவைகளாம். இதைப்பற்றி விளக்கவேண்டுவதில்லை. எவரும் திருநீற்றால் மேற்கூறியவைகளைப் பெறலாமென்று சிவநேசர்கள் தவிர எதிர்பார்க்கவே மாட்டார்கள். எதிர்பார்ப்பினும் ஏமாற்றமே? திருநீற்றைப்பற்றி எவர் புகழ்ந்து கூறினும் அது இன்றைக்கு மக்கள் வாழ்க்கைக்குச்செய்யும் உதவி என்ன? சமணமதத்தை ஒடுக்கவந்த சம்பந்தர் கூட்டம் தங்கள் கூட்டத்திற்கு ஒரு அடையாளம் (ட்ரேட்மார்க்) சாம்பல் உருத்திராக்கம் என்று குறிப்பிட்டது. அதனை விருப்பமுள்ளவர் ஏற்றுக்கொள்ளலாமென்றிருந்தால் நமக்கு அட்சேபணையில்லை. அதற்குப் பல புரட்டான கற்பனைகளைக் கூறி கட்டாயப்படுத்திப் பயமுறுத்தி வற்புறுத்தி மக்களை மயக்குவது அறிவுடைமை யாகாது! எவரால் புகழப்பெற்றதாயினும் அதனை ஏற்றுக்கொள்பவராலும் புகழப்படல் வேண்டும். உருத்திராக்கம் அணிவதும் உண்மையிலேயே தொழிலாளர்களுக்கு ஏற்றதல்ல. குடும்பிகளுக்கும் ஏற்றதல்ல. உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் ஏற்றதல்ல. காட்டிற்கு தபசுக்குப் போகிறவர்களுக்கும் வீதிகளில்பிச்சைஎடுக்கின்ற பரதேசிகட்கும் சிவயோகக் காரர்கட்கும் ஒருக்கால் ஏற்றதாக விருக்கலாம்! உருத்திராக்கம் சிவபெருமானின் கண்ணிலிருந்தும் கழுத்திலிருந்துமுண்டாகவில்லை. நேப்பாள தேசத்தில் மரத்தில் காய்த்துப் பழுக்கும் ஒருகொட்டை. அதற்குத்தக்கபடி கே.எஸ். முத்தையா கம்பெ

ணியில் வியாபாரமாகின்றது. இதற்குப்பெருங் கற்பனைகளைச் சிறப்பித்துமுத்திக்குவழி உருத்திராக்கமென்பது முழுதும்புரட்டாகும். மக்களுக்குப்பொதுவாகமுத்தியின்பேரிலுள்ள மயக்கத்தால் பகுத்தறியவே முடிவதில்லை. பகுத்தறிவோடு பின்பற்றப்படும் கொள்கைதான் உண்மையிலே நாட்டிற்கும் மக்களுக்கும் நன்மைபயக்கும்.

ஒன்றுவது முடியுமா?

மதுரைமன்னன் எழுதுவது.

கலியுகம் முற்றிப்போய் விட்டது. அக்கிரமம் அதிகப்பட்டு விட்டது. சுயமரியாதை இயக்கம் மிகுந்துவிட்டது. தருமம் குடி போய்விட்டது. பிராமணனைத் தூஷிக்கிறார்கள் என்று எங்கும் கூக்குரல் கிளம்புகிறது. வெறுங் கூக்குரல் போடுவதால் ஒருபயனும் விளையாது. வைதீகத்திலும் வேதத்திலும் சாஸ்திர புராணங்களிலும் வர்ணாச்சிரம தருமத்திலும் நம்பிக்கை யுள்ளவர்கள் இப்பொழுதே ஒரு காரியஞ் செய்யட்டும். பிராமணனுக்கு படித்தல், படிப்புச் சொல்லிக்கொடுத்தல், யாகஞ்செய்தல், யாகஞ் செய்வித்தல், தருமங் கொடுத்தல், தானம்வாங்கல், இந்த ஆறு தொழிலுந்தான் மனுதரும சாத்திரத்தில் சொல்லி யிருக்கிறது. இதைத்தவிர வேறு தொழிலைப் பார்ப்பான் செய்யக்கூடாது. இது தான் சாஸ்திரம். இதைத்தவிர வேறு சாஸ்திரமில்லை. இந்த ஆறுக்கும் கட்டுப்பட்டிருக்கும் பிராமணன் எத்தனைபேர்? மற்ற தொழில் செய்யும் பிராமணன் எத்தனைபேர்? ஐக்கோர்ட்ஜட்ஜ் முதல் செட்டியார் வீட்டுக்கு சந்தையில் ஆடுபிடிக்கிற ஐயர்வரை எத்தனையாயிரம் பேர் எத்தனையாயிரம் தொழில் செய்கின்றனர்? இவர்கள் சாஸ்திரம் பேச ஏதாவது யோக்கியதை யுண்டா? இவர்கள் யாவரும் பிராமணத் தொழிலைவிட்டு வெகுநாளாயிற்றே. அப்படியிருக்க தாங்கள் சுத்தப் பிராமணனென்று நினைத்துக் கொண்டு தருமம் போச்சு; கலிமுற்றிப் போய்விட்டது என்றால், ஏதாவது அர்த்தமுண்டா? ஐயர்மார் ஆறு தொழிலுக்குமேல் ஏழாவது தொழிலுக்கு வந்தபோதே எல்லாம் போய்விட்டதே. மிச்சமிருந்தாலல்லவா சுயமரியாதைக்காரர் தொலைத்துவிட்டார் களென்று

கூற இடமிருக்கும். மிச்சமில்லையே! போனதெல்லாம் போகட்டும்; வைதிகத்தில் பற்றுவைத்திருப்பவர்கள் எல்லாரும் சேர்ந்து பிராஹ்மணுள் எல்லாரையும் அவர்களுக்குரிய ஆறுதொழிலாகிய தருமத்தில் நிறுத்தி அதைவிட்டு அசையமுடியாதபடி ஆணியடித்து விட்டால் உலகமே திருந்திவிடும். அவர்கள் செய்கிற யாகாதி புண்ணிய கிருத்தியங்களால் சுயமரியாதைக்காரர் ஓடிப்போதலுங்கூடும். நாட்டுக்கோட்டைச் செட்டியார்களும் முதலியார்களும் பழைய ராஜாக்களும் ஏராளமான பொருளைச் செலவிட்டு கட்டிடங்கள் கட்டியும் பணங்கள் ஒதுக்கியும் அநேக வேதபாடசாலைகளை ஏற்படுத்தி இருக்கின்றார்கள். அந்தப்பாடசாலைகளில் படிக்கவரும் பார்ப்பனப் பிள்ளைகட்குச் சோறுபோட்டு ஆடைகொடுத்து தேய்த்துக்கொள்ள எண்ணெயும் கொடுத்து வளர்த்து படிக்கவைக்கத் தயாரா யிருக்கின்றனர். இங்கிலீஷ் பள்ளிக்கூடங்கள் தோன்றியவுடன் இந்த வேதபாடசாலைக்குப் பிள்ளைகள் கிடைப்பதில்லை. பிள்ளை கிடைக்கப்படாத காரணத்தால் அநேக இடங்களில் வேதபாடசாலைகள்மூடப்பட்டுவிட்டன! ஆங்கிலப் பள்ளிக்கூடத்திற்குப் போகவே அய்யர்மார்கள் முழுதும் விரும்புகின்றனர். வர்ணச்ரம தர்மத்தில் அதிக அபிமானம் கொண்டிருக்கிற மகாபக்தர்களெல்லாரும் ஒருநிமிஷங்கூட தாமதிக்கக் கூடாதி.பார்ப்பனப் பிள்ளைகளில் ஒருகுழந்தையைக் கூட விடாமல் ஒன்றுகக் கூட்டி வேதபாடசாலைக்குக்கொண்டுபோய்ச் சேர்க்க வேண்டும். அத்தனை பிராமணர்களும் பஞ்ச பஞ்சஉஷத்காலத்தில் எழுந்து ஓடுகிறநதியில்ஸ்நானம்.செய்துமூக்கைப்பிடித்துக் கொண்டு ஜபதபாதிகளைக் காலம் தவருமல் நாள்முழுதும் செய்து கொண்டிருக்கச் செய்ய வேண்டும். அவர்களை அப்படியிருக்கச் செய்துவிட்டால் உலகில் எவ்வித அக்கிரமமும் நடக்காது. சுயமரியாதைக்காரர்களும் தோன்றியிருக்கமாட்டார்கள். மாதம்மூன்று மழை பெய்யும். பணத்திற்கு பத்துப்படி அரிசிவிற்கும். அம்மாதிரி இன்றில்லாமற் போனதிற்கு பிராமணர்களே காரணம். ஒரு நிமிஷங்கூடத் தாமதியாமல் அவர்களை அவர்கள் குலதர்மப்படி நடக்க ஏற்பாடுசெய்ய வேண்டும். வர்ணச்சிரம தர்மம் அழிந்து போயிற்று என்று கூச்சல்போடுகின்ற அய்யர்மார்கள் சுயமரியாதைக் காரர்களைத் திட்டாமல்வேட்டியைஉதறிக்கட்டிக்கொண்டு "தக்ளியும்" கையுமாக வேதாத்தியயனம் செய்யப் புறப்படுவார்களாக. அதற்குத் தயாராகயில்லையென்றால் சாதியைக்கெடுத்ததும் சமயத்தைக் கெடுத்ததும் சாஸ்திரத்தைக் கெடுத்ததும்அய்யர்மார்கள் தான் என்பதை ஒப்புக்கொண்டு சும்மா இருப்பதே ஒழுங்கு.

எங்கள் கதி யென்ன?

மிஸ் & மிஸஸ் கமலாக்ஷி எழுதுவது.

எனது அன்புள்ள சகோதரர்களே!

பார்ப்பனர் பார்ப்பனரல்லாதார் என்று கட்சிகள் ஏற்பட்டு நடக்கிறது. ஆதித்திராவிடரென்று சொல்லிக்கஷ்டப்படுகிற ஜனங்கள் ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். அவர்களின் கஷ்டத்தை ஒழிக்க வேண்டுமென்று பலரும் சொல்கிறார்கள். சுயமரியாதைக்காரர் பிராமணர்தான் கொடுமை செய்கிறார்களென்றும் மற்றவர்களை அடிமைப்படுத்துகிறார்களென்றும் சொல்லிச் சீர்திருத்தம் செய்ய முன் வந்திருக்கிறார்கள். பிராமணர் இப்படிக் கொடுமை செய்வதன் பயனாக பிராமணசமூகத்தில் பிறந்த என்போன்றவரின் துன்பம் எழுதிமுடியாததாகும். நானும் பொறுத்துப் பொறுத்துப் பார்த்தேன். வேறு கதியில்லை யென்று முடிவாகிவிட்டது. என் நிலைமையைப்பற்றி வெளியிட்டால் என்போன்ற சகோதரிகள் இனிமேலாவது விழித்தெழக்கூடுமென்று கருதுகிறேன்.

நான் ஒரு பார்ப்பனப் பெண். என்தாய் தந்தையருக்கு நான் ஒரே பெண். வேறு ஒரே ஒரு ஆண் குழந்தையுமுண்டு. எனக்கு ஒன்பது வயது நடக்கும்போது என்னைக்கலியாணம் செய்து கொடுத்துவிட்டார்கள். என்கணவன் யாரென்று எனக்குத் தெரியாது. என் தகப்பனுடைய ஊருக்கும் கணவனுடைய ஊருக்கும் சுமார் 30 மைல் தூரமிருக்கிறது. அவர் சென்னையில் படித்துக்கொண்டிருப்பதாகச் சொல்லுகிறார்கள். பதின் மூன்றாவது வயதில் நான் பெரிய மனுஷியானேன். என் தகப்பனார் எனக்குத்தமிழும் சிறிது ஆங்கிலமும் படிக்கவைத்தார். சங்கீத வாத்தியார் வைத்து ஹார்மோனியமும் வாய்ப்பாட்டும் கற்பித்தார். தியாகராஜ கீர்த்தனத்தில் அறுபதுக்கு மேல் தெரியும். வயதான பெண் வீட்டைவிட்டு வெளியே வரக்கூடாதென்று என்னுடைய பதின்மூன்றாவது வயதிலிருந்தே தடுத்துவிட்டார்கள். அன்று முதல் இன்று வரை அடைபட்டுக் கிடைக்கிறேன். என் தகப்பனார் எனக்கு ருதுசாந்தி செய்து விடவேண்டுமென்று முயற்சி செய்தார். என்தாயாரும் அரும்பாடுபட்டாள். ஆனால் முடியவில்லை. என் மாமனாரும் மாமியாளும் ருதுசாந்தி செய்வதானல்

4000 ரூபாய் தரவேண்டுமென்றும் அப்படித்தாராவிட்டால் செய்ய முடியாதென்றும் சொன்னார்கள். அனேகம் பெரிய மனிதர்களை வைத்து எவ்வளவு சமாதானம் செய்தும் முடியவில்லை. என் தகப்பனாருடைய வீட்டை விற்று 2000 ரூபா தருவதாகச்சொன்னார். என்ன சொல்லியும் அவர்கள் 4000 த்துக்குக்குறைய சம்மதிக்கவில்லை. இப்படிப் போராடிக்கொண்டிருக்கும் போதே என் தகப்பனார் இறந்து போனார். அதுமுதல் என் தாயார் அழுத கண்ணும் சிந்தியமூக்குமாகக் கிடந்து இரண்டு மாதங்களுக்கு முன் இறந்து போனாள். என் தகப்பனார் இறந்தது முதல் எனக்கு ருது சாந்தி செய்வதைப்பற்றிய பேச்சே நின்றுவிட்டதென்னலாம். என் தாயார் மட்டும் சில சமயங்களில் சொல்லி அழுது புலம்புவதுண்டு. என் சகோதரரும் அவர் சம்சாரமும் இதைப்பற்றி ஒரு வார்த்தை கூடப்பேசினதில்லை. என் மாமிமுதலியவர்கள் நானொருபெண் இருப்பதையே மறந்துவிட்டார்கள். எனக்கு ருதுசாந்தி செய்வதற்காக என் சகோதரன் ஆயிரம் ரூபாய்கூடத் தருவாரென்று நினைக்க இடமில்லை. இந்தப்பேச்சைப்பற்றிப் பேசினால் வீட்டைவிற்றுக்கொடுக்கும்படி நேரிடுமோ வென்று பயந்து என் சகோதரர் பேசுவதில்லை. என் தாயார் புலம்புவதை எவரும் காதில் போட்டுக்கொள்வதில்லை. சென்ற இரண்டு மாதகாலமாக நான் படுங் கஷ்டம் கொஞ்சமல்ல. என் தமயன் சம்சாரத்தின் சொல்லுக்கடங்கி வேலைசெய்யவேண்டிய தாகிவிட்டது. எப்போதுமே நான் குடும்பத்துக்கு உழைக்கவேண்டியவளாகவே இருந்தாலும் என் தகப்பனாரிருக்கும்போது செல்வமாகவே வளர்க்கப்பட்டதாலும் என் தாயார் வார்த்தையை எவரும் மீறமுடியாதிருந்தாலும் எனக்குக் கஷ்டமுண்டாகவில்லை. என் தகப்பனார் இறந்த பிறகு என் தாயார் பேச்சு ஏறவில்லை. அதனால் எனக்கு உழைப்பு அதிகமாகிவிட்டது. என்றாலும் திட்டும் துன்பமும் சற்று குறைவாகவே இருந்தன. சென்ற இரண்டு மாதமாக நான் படும்பாடு எழுதி முடியாததாகும். என்னை இனி ஒருவரும் கலியாணம் செய்துகொள்ள முன்வரமாட்டார்களென்று சொல்ல வேண்டியதில்லை. அதுவும் பிராமண ஜாதியில் முடிகிற காரியமில்லை. வாழ்விழந்தவளாக நான் இருக்கிறேன். ஏற்கனவே கலியாணம் செய்து கொண்டவர் யாரென்றே எனக்குத்தெரியாது. அவருக்கு

மறுதாரம் கல்யாணத்திற்கு நாலைந்து, நாட்களுக்கு முன்னர் நிச்சயதாம்பூலம் செய்துவிட்டதாகத் தெரிகிறது. இனி என்கதி அதோகதிதான். என்சகோதரர் சம்சாரம் என்உயிரைச்சிறிது சிறிதாக அரித்துவிடுவாள். ஊரிலுள்ளவர்கள் இப்பொழுதே என்னைக்கண்டு துஷ்டிவிசாரிக்கிறமாதிரி விசாரித்து வருத்தப்டுகிறார்கள். இந்தநிலையில் நான் என்ன செய்கிறது? நான் அறியாத பருவத்தில் கல்யாணம் செய்து விட்டார்கள். எனக்குக் கணவனாகக் குறிப்பிடப்பட்டவர் முகத்தை நான் அறியேன். பெரியமனுஷியாகிப் பல வருஷங்களாகியும் அவரைப் பார்க்கமுடியவில்லை. பார்ப்பதென்றால் 4000 ரூபா காணிக்கை செலுத்தவேண்டும். என்னிடம் பணமுமில்லை. விதவையைவிட மோசமான நிலை யெனக்கேற்பட்டிருக்கிறது. புருஷன் இறந்துபொய் விதவையானால் ஒரேயடியாக 'தலைவிதி' என்று அவர்களே சமாதானம் சொல்லிக்கொண்டு போய்விடுவார்கள். பணம் கொடுத்தால் என்னுடைய தலைவிதியை மாற்றலாமென்றிருப்பதால் பலரும் அதைச் சொல்லிச் சொல்லிக் காட்டுகிறார்கள். இதற்குப் பரிகாரமென்னவென்று யோசித்தேன். எனக்குக் கலியாணம் செய்துகொள்ள விருப்பந்தான். ஆனால் முன் ஒருமுறை கல்யாணம் செய்திருக்கிறபெண் மற்றொருவரைக் கல்யாணம் செய்துகொள்வதென்பது சட்டவிரோதமென்று எங்கள் சித்தப்பா சொல்கிறார். சட்ட விரோதத்தைச் செய்து சிறையிலிருப்பதே மேல் என்று தோற்றுகிறது. ஏனென்றால் வீட்டில் அவ்வளவு கஷ்டமேற்பட்டுவிட்டது. இந்தக்கட்டுரையை யெழுதி முடித்துவிட்டு என்பெயருக்கு முன்னால் மிஸ் என்று போடுவதா மிஸஸ் என்று போடுவதா என்று யோசித்துப்பார்த்தேன். கல்யாணம் ஆகாதபெண்ணானால் 'மிஸ்' என்றும் கல்யாணமாகிவிட்டால் 'மிஸஸ்' என்றும் மேனாட்டார் போடுகிறார்கள். அவர்கட்குக் கல்யாணமும் ருதுசாந்தியும் தனித்தனியாக நடப்பதில்லை. மானமற்ற எங்கள் ஜாதியில் கல்யாணம் ஒரு நாளிலும் ருதுசாந்தி வியாபாரம் மற்றொரு நாளிலும் நடக்கிறது. கல்யாணமாகிவிட்டபடியால் நான் 'மிஸஸ்' ஆகிவிட்டேன். ருதுசாந்தி நடக்காதபடியால் நான் 'மிஸ்' ஆக விருக்கிறேன். ஆதலால்தான் என் பெயருக்குமுன்னால் மிஸ் அண்ட் மிஸஸ் கமலாட்சி என்று போடத் துணிந்தேன்.

உச்சந்தலையில் கண்.

குட்டிச்சாத்தன் A B C D E F etc.

"சர்வேந்திரியாணும் நயனம் பிரதானம்" என்று சாஸ்திரிகள் சொல்கிறார்கள். இந்தக்கண் இல்லாவிட்டால் குருடனாகி விடுகிறான். கண் இல்லாவிட்டால் நன்மை தீமை யொன்றுந் தெரியாது. ஆயிரம் சூரியன் உதித்தாலும் குருடனுக்கு அந்தகாரமாகத்தானிருக்கும். எத்தனை மின்சார விளக்குப்போட்டாலும் குருடன் கண்ணுக்கு ஒரே இருட்டுத்தான். சூரியனே இன்றி விளக்குமின்றி யிருந்தாலும் குருடன்கண்ணுக்கு வித்தியாசமில்லை.

ஃ ஃ ஃ

சாஸ்திரிகளும் வைதீகர்களும் இந்த உலகம் நிலையற்றது; இதை நம்பக்கூடாது; செல்வம் இன்றிருக்கும், நாளை அழியும்; வாழ்வும் தாழ்வும் நிலைத்திருக்கமாட்டா; ஊருஞ்சதமல்ல; உற்றார் சதமல்ல; பெண்டாட்டி சதமல்ல; பிள்ளை சதமல்ல. என்று கதை படிக்கிறார்கள். இதனால் இந்த உலகத்தில் ஒன்றுமில்லை. இருந்தாலும் நிலையில்லை. ஆதலால் மேலுலகத்தை நோக்கியே நடக்க வேண்டுமேன்று கூறுகிறார்கள். இதற்கொரு யோசனை தோன்றுகிறது. முன்பக்கமாக இருக்கிற கண்களைப் பெயர்த்து உச்சந்தலையில் பதித்துவிட்டால் சௌகரியமாக இருக்கும். இந்தக்கண்பொல்லாதது. எல்லாஞ் சதமல்லவென்று ஞானம் பேசிய பட்டினத்தாரே திண்டாடித்திரிந்திருக்கிறார். பெண்ணாகி வந்தொரு மாயப்பிசாசம் பிடித்து ஆட்டுகிறது, என்று பலமாதிரியாகப் புலம்பித்தவிக்கிறார். இப்படி நேர்ந்ததற்குக் காரணம் அவருடைய கண்கள் பக்க வெட்டிலிருந்ததுதா னல்லவா; கண் இரண்டும் உச்சந்தலையிலிருந்தால் இப்படிப்பட்டவற்றைப் பார்த்திருக்க மாட்டார். இப்படிப் பாட்டுக்களும் பாடியிருக்க முடியாது. நிலையில்லாத உலகத்தைப்பார்க்கும்படியாகக் கண்கள் குறுக்குவெட்டில் அமைந்தது ஒரு மூடத்தனமாகும்.

ஃ ஃ ஃ

பூலோகத்திலுள்ள எல்லாம் நிலையற்றதென்றும் மேலுலகத்தில் போய் மோக்ஷமடைவதே சிறந்த பயனென்றும் சைவர்களும் ஐயர்மாரும் சொல்லுகிறார்கள். இதற்குக்கண் பக்க வாட்டிலிருப்பது பெரும் இடைஞ்சலாக இருக்கிறது. எந்தத் திசையை

நோக்கி மனிதனோ மிருகமோ நடக்க வேண்டுமோ அந்தத்திசையைப்பார்த்துக் கண் அமைக்கப்பட் டிருக்கவேண்டும். இல்லாவிட்டால் காரியம் செவ்வையாக ஒப்பேறுது. கிழக்கே செல்லும் ஒருவன் மேற்கே பார்க்கத் திரும்பிப் பின்புறமாக நடந்தால் எங்காவது பள்ளம் மேடு தெரியாமல் விழுந்து சாகவேண்டியதுதான். அல்லது காலால் தடவித்தடவி மெதுவாக நடந்து இடர்ப்படுவது நிச்சயமாகும். அப்படித்தான் மனிதன் மேலுலகக்கதை பேசுவதுமாகும். மேலேயிருக்கிற பாரமார்த்திக உலகத்தை நாடிச்செல்லவேண்டுமென்று வைதீகர்களும் சைவர்களும் வைணவர்களும் சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கண்கள் மேலே பார்க்க அமைக்கப்படாததால் உலகத்தை நோக்கிப் பல சச்சரவுகளில் அகப்பட்டுத்தவிக்கின்றனர். ஆதலால் ஒரு திருத்தம் அவசியமாக இருக்கிறது. பரலோக வாசத்தை மேன்மையென்று கருதி அதற்காகப் பாடுபடவேண்டுமென்று கூறுபவர் யாவரும் முதலாவதாக அவர்களுடைய கண்கள் இரண்டையும் எடுத்து உச்சந்தலையில் பதித்துக்கொள்ள வேண்டியதவசியமாகும். அப்படிச்செய்து கொள்ளாதவரை அவர்களுடைய கண்கள் உலகத்திலுள்ள பல விஷயங்களிலும் புகுந்து திண்டாடித் தெருவில் நிற்கச்செய்யுமே யல்லாமல் பரலோகத்தைப் பார்க்க விடமாட்டா. கடவுளுக்கு நெற்றிக் கண் ஏற்பட்டதுபோல் அவருடைய பக்தர்கட்கு உச்சிக்கண் இருக்கவேண்டும். பக்கக்கண் இருந்தால் அவர்கள் ஒருநாளும் மேல்நோக்கிப் போகமுடியாது. பரலோகத்தைப் பற்றிப் பேசுகிறவர்களும் அந்தலோகத்தை விரும்புகிறவர்களும் இப்போதிருக்கிற இரண்டு கண்களையும் ஒழித்துவிட்டு உச்சந்தலையில் கண்களைத் திறந்துகொள்ள வழிபார்க்கவேண்டும்.

பல திரட்டு.

துருத்தியில் விபூதி.

சுடுகாட்டில் படுத்திருந்த நாய் தாவிக்குதிக்கும்போது அதன் காலில் ஒட்டியிருந்த சாம்பல் பறந்து ஒரு பிணத்தின்மேல் விழுந்ததாம். அந்தப்புண்ணியத்தினுல் மகா பாபியான அந்தப்பி

ணம் முத்திக்குப்போய்விட்டதாகப் புராணம் சொல்லுகிறது. புராணம் முழுமையும் உண்மையென்றுகூறும் சிவநேசர்கள் இதைக்கண்டு கவலையொழிந்திருக்கிறார்களென்று தெரிகிறது. இப்பொழுது வாலிபர்கள் எவரும் விபூதி பூசுவதாக இல்லை. ஆதலால் இனிமேல் ஜனங்கள் கூடுமிடங்கட்கு சிவநேசர்கள் ஒப்பற்ற விபூதியைத் துருத்திகளில் அடைத்துக்கொண்டுபோய் எங்கும் நிற்கிற ஜனங்கள் மேல் படும்படி செய்து எல்லாரையும் முக்திக்கு அனுப்ப உத்தேசித்திருப்பதாக ஒரு செய்தி கூறுகிறது.

கழுதைக்குக் கிராக்கி.

கல்யாணம் முதலிய அநேக காரியங்கள் குறித்த நேரத்தில் நடக்க முடிகிறதில்லை. நாழிகை பார்த்துச்செய்வதென்பது வர வர கஷ்டமாக இருக்கிறது. பெரிய சாஸ்திரியாரிடத்தில் நான் யோசனை கேட்டதில் "சகுனம் செய்வதைச் சாஸ்திரம் செய்யாது" என்று சொன்னார். சகுனத்தில் சிறந்தது 'கழுதை கத்துவதுதான்' என்பது எல்லோருக்கும் தெரிந்தது. ஆதலால் விசேடம் நடப்பதற்குச் சிறிது நேரம் முன்னர் ஒரு கழுதையை ஓட்டி வந்து கட்டிவைத்துக்கொண்டால் நல்லது. நமக்கு சௌகரியமுள்ளநேரத்தில் விசேடத்தை ஆரம்பிக்கலாம். ஆரம்பிக்கும் போது கழுதையைப்புடைத்தால் காள் காள் என்று கத்தும். இந்த சத்தத்திற்கு முன்னால் ஒன்றும் நிற்காது. எல்லா தோஷமும் பறக்கும். அந்த சமயத்தில் காரியத்தை முடித்துவிடலாம். நாள் நட்சத்திரம் பார்க்க வேண்டியதில்லை. ஐயரும் வேண்டாம். பஞ்சாங்கமும் வேண்டாம். கழுதை ஒன்றே போதும். என்மேல் கோபம் வேண்டாம். நானென்ன செய்வேன், சாஸ்திரம் இப்படிச்சொல்கிறது. சாஸ்திரத்தை நம்புகிறவர்கள் இப்படிச்செய்யலாம். சுலபமானவழி. ஆனால் கழுதைக்குக் கொஞ்சம் கிராக்கி வரும். அதனால் பாதகமில்லை. ஐயர் நொண நொணவென்று கத்துவதைவிட இந்தக்கழுதை கத்துவது இயற்கையாக இருக்குமல்லவா? என்று ஒருவர் எழுதுகிறார்.

நாங்கள் பயித்தியக்காரர்களா?

சென்ற மாதம் வெளியான குமரன் மாதப்பதிப்பில் "கரன்ஸி நோட்டு பஹிஷ்காரம்" என்ருெரு கட்டுரை வெளியாகியிருக்கிறது. அதில் எழுதியிருப்பதெல்லாம் பக்தாள் ஆக்ஷேபணையன்றி ஒப்புக்கொள்ள வேண்டியதுதான். ஆனால் அது பாரபக்ஷமாக எழுதியிருக்கிறது. வைஷ்ணவாளும் அதைப் பின்பற்ற வேண்டாமோ? இனிமேல் அந்த கரன்ஸிநோட்டுகளில் ஸ்ரீராமஜெயம் சங்கு சக்கரம் திருநாமம் முதலியவைகளையும் சேர்த்து வெளியிட வேண்டும். இல்லாவிட்டால் வைஷ்ணவாள் தொடுவாளோ? வைஷ்ணவாளை உல்லங்கனம் செய்யலாமா? எல்லா விஷயத்துக்கும் ஒத்துமையாக இருப்பதுதான் மேல் என்று ஒரு நிருபர் எழுதுகிருர்.

பரிகாரத்தில் சந்தேகம்.

என் ஜாதகத்தில் ஐந்தாமிடத்தில் கேது இருப்பதால் இந்த ஜாதகனுக்குப் புத்திர தோஷம் உண்டு. அதை மாற்ற நாகப்பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும் என்று ஜோசியர் சொல்கிருர். அதற்கென்ன செலவாகுமென்ருல் 500 ரூபா ஆகுமாம். பிராமணபோஜனம், பிராமணுளுக்கு தக்ஷணை, நாகத்தைச்செய்யக்கூலி மற்ற பிராமணுளுக்குப் பூரி தக்ஷணை முதலிய வகையில் இந்த 500 தீர வெண்டுமேன்கிருர். சரி. ஐந்தாமிடத்தில் கேது இருப்பதால் புத்திர தோஷம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்தக்கேது அந்த இடத்தை விட்டு வெளியேபோனல் தானே புத்திரதோஷமும் போகக்கூடும். நாகப்பிரதிஷ்டை செய்தால் அவன் ஐந்தாம் வீட்டைவிட்டு ஆரும் வீட்டுக்காவது நாலாம் வீட்டுக்காவது போவானு? இதைப்பற்றிப் பல ஜோசியர்களைக் கேட்டேன். இப்படி ஒருநாளும் போக மாட்டான் என்று சொல்லுகிருர்கள். மனிதன் பிறந்த தினத்திலேயே அந்தக்கேது ஐந்தாமிடத்தில் உட்கார்ந்துகொள்கிருன். பிறகு இந்த ஆசாமி செத்தாலும் அந்த ஜாதகத்தின் ஐந்தாமிடத்தில்தான் கேது இருப்பான். அவன் இருக்கிறவரையில் புத்திர தோஷம் இருந்துதான் தீரும். அப்படியானல் நாகப் பிரதிஷ்டை

செய்வதாலுண்டாகும் பலனென்ன? இந்த சந்தேகத்தை யாரே னும் தீர்த்துவைப்பார்களா?

—— "சோதிடப்பிரியன்"

வாத்தியார் தேவை.

வடநாட்டு ஐயர்மார்களின் சுவாமிகளாகிய பரமசிவன் பார்வதி ஸ்கந்தர் கணேசர் முதலிய கோவில் சுவாமிகள் இங்குவந்து 2000 வருஷங்களாகின்றன. இவ்வளவு நாளாகியும் அந்த சுவாமிகளுக்கு தமிழ் பேசவாவது எழுதவாவது யாரும் தமிழில் சொன்னால் விளங்கிக்கொள்ளவாவது தெரியவில்லை. நம்முடைய குறைகளை யெடுத்துச்சொல்ல கோயிலுக்குப்போனாலும் ஐயரிடம் பணங்கொடுத்து சம்ஸ்கிருதத்தில்தான் அர்ச்சனையெல்லாம் சாமிக்குச்சொல்லும்படி செய்யவேண்டியிருக்கிறது. இதுவரை எத்தனையோ ஆயிரம் பேர் எவ்வளவோ பணஞ்செலவழித்து அருச்சனை ஜெபம் முதலியனவெல்லாம் நடத்திவிட்டு ஒன்றும் பலிக்காமல் வருந்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். நமக்கும் சுவாமிக்கும் இடையில் இருக்கிற ஐயர்மார்கள் தரகு வேலையை ஒழுங்காகச் செய்யவில்லையென்று தெரிகிறது. நம்முடைய குறைகளை ஒழுங்காகக்கேட்டு அதை சமஸ்கிருதத்தில் சரியாகமொழிபெயர்த்து சாமியிடம் சொல்லியிருந்தால் அந்த சாமியும் நமக்கு எதாவது சாதகஞ் செய்திருப்பார். அப்படி யொன்றும் நடக்கவில்லை. ஐயர்மாரும் நம்மிடத்தில் பணத்தை வாங்கிக்கொண்டு நாம் நாசமாப்போக விரும்புகிறோமென்று சாமியிடம் சமஸ்கிருதத்தில் சொன்னாலும் நமக்குத்தெரியாது. ஐயர்கள் தப்பிதம் செய்கிறார்களென்று சாமியிடம் ரகசியமாகச் சொல்வோமென்றாலும் சாமியிருக்குமிடத்திற்குச் செல்லவும் முடியாது. தமிழிலாவது சத்தம்போடுவோமென்றால் அதுவும் சாமிக்குத்தெரியாது. ஆகவே இது மிகக்கஷ்டமாக இருக்கிறதென்றும் இதற்குப்பரிகாரம் செய்யவேண்டுமென்றும் பல பக்தர்கள் விண்ணப்பம் செய்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் சமஸ்கிருதமும் தமிழும் தெரிந்தவராகவும் ஆறுமாதத்திற்குள் கோயில் சுவாமியைத் தமிழில் நல்ல அறிவுண்டாக்கக்கூடிய சாமர்த்திய முள்ளவராகவும், சிறிது ஆங்கில அறிவு பெற்றவராகவுமுள்ள ஒரு உபாத்தியாயர் தேவை. யோக்கியதைக்கும் சாமர்த்தியத்துக்கும் தகுந்த சம்பளம் கொடுக்கப்படும்.

R. பிக்ஷாண்ட முதலியார்,
ஏமாந்தபுர தேவஸ்தானம் ட்ரஸ்டி,
——
ஆஞ்சநேயபுரம்.